PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION.

Saturday, the 24th July 1943/8th Karkadakam 1118.

(OFFICIAL REPORT)

Vol. XXII—No. 4.

CONTENTS.

			Page
1.	Members Sworn	...	149
2.	Questions and Answers	...	149
3.	Dewan-President's Statement	...	161
4.	General Discussion of the Budget	...	161

PROCEEDINGS

of

THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION—1943/1118.

(OFFICIAL REPORT)

Saturday, the 24th July 1943 | 8th Karkatagam 1118.

The Assembly met again at 12 of the clock, the President presiding.

NEW MEMBERS.

The following official members were sworn in:—

1. Mr. G. N. Tampi, Secretary to Government.
2. Mr. P. G. Narayanan Unnithan, Excise Commissioner.
3. Rao Bahadur T. V. Venkateswara Aiyar, Conservator of Forests.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Bridge across the Champakulam channel.

51. * **Mr. C. Ramaswamy Nadar** (*Tovala* cum *Agastisvaram*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether two G. Os.—No. 1478 of 16-10-1927 and No. 1063 of 14-5-38 have been issued by the Government to the effect that a bridge across the Champakulam channel for the benefit of the Vandavila village be constructed;

(*b*) at whose expense the above bridge is being constructed;

(*c*) the amount sanctioned;

(*d*) whether the cost is being borne by the Government or the villagers;

(*e*) whether the supervision of the work is being done by the Government, and if so, who meets the charge thereof;

(*f*) whether it was the people of the above village who acquired the land and constructed the road from the above bridge up to Karavila channel, and if so, what was the cost of acquisition;

(*g*) whether on 3-10-1117 memorials were submitted to Government requesting them to construct a road from the above bridge up to Eathamozhi road;

(*h*) the probable distance that will have to be covered by the road; and

(*i*) the action taken by the Government in regard to it?

MR. I. C. CHACKO (*Chief Engineer, Roads, Irrigation and Miscellaneous*) : (a), (b) & (d). Permission was given to construct a bridge at the cost of the villagers.

(c) No amount is sanctioned as the cost is to be met by the people.

The estimated cost is Rs. 2450.

(e) Yes ; the interested people will meet the charges.

(f) The road work was carried out by the people. The land acquisition not having been moved by Government the cost is not known.

(g) Yes.

(h) About two furlongs.

(i) The question of constructing the road is being investigated.

MR. C RAMASWAMY NADAR : A-ல் ஒரு ஆர்டர் (order) உண்டு என்று தெரிகிறது. C-ல் அந்த ஆர்டரின்படி 2450 ரூ. செலவில் ஒரு பாலம் ஊர் ஜனங்களால் கட்டப்பட்டதாய் தெரிகிறது. F-ல் அந்த பாலத்திலிருந்து காரவிளை சானல்வரை பொன்விலை கொடுத்து பூமி வாங்கி ஊரால் செலவில் ரோடு எடுத்ததாயும் தெரிகிறது. G-ல் இன்னும் இரண்டு பர்லாங் தூரந்தான். ஈத்தாமொழி ரோட்டில் சேர்க்க, வேண்டுமென்றும் தெரிகிறது, அதை கவர்ன்மென்று (Government) பொன்விலை கொடுத்து எடுத்துக் கொடுக்க ஏதாவது ஆலோசனை உண்டா ?

MR. I. C. CHACKO; അതിനുള്ള എസ്റ്റിമേറ്റു തയ്യാറാക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

MR. C. RAMASWAMY NADAR : இதை எவ்வளவு கால அளவுக்குள் எடுத்துக் கொடுப்பதாய் மெம்பருக்கே சொல்ல முடியுமா ?

PRESIDENT : I take it that Mr. Ramaswami Nadar is more or less convinced that the Chief Engineer quite follows his Tamil.

MR. I. C. CHACKO : I could not follow him this time.

PRESIDENT : What is gramatical Tamil is not very often understandable by most of us.

MR. C. RAMASWAMY NADAR : ஸர், எனக்கு என் தாய் பாஷையாகிய தமிழில்தான் பேசலாம்.

PRESIDENT : தமிழில் பேசலாம், ஆனால் அதிகம் இலக்கிய இலக்கணத் தமிழ் இல்லாமலிருந்தால் நலம்.

MR. C. RAMASWAMY NADAR : ஸர், நான் கேட்பது—ஒரு வருஷத்துக்குள்ளாவது செய்து தரலாமா என்றுதான்.

MR. I. C. CHACKO : കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ചെയ്യാൻ നോക്കാം.

MR. C. RAMASWAMY NADAR : (h & i) அந்தப் பாதை இரண்டு பர்லாங்கு தூரமென்றும் அந்தப் பாதையைத் தீர்த்துக் கொடுப்பதற்கான முடிவு கவர்ன்மென்டிடம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பாதையையாவது கவர்ன்மெண்டார் தங்கள் செலவிலேயே செய்துகொடுப்பதாக முடிவாகச் சொல்ல முடியுமா ?

MR. I. C. CHACKO : അതു് ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുകയാണു്. ആലോചന കഴിഞ്ഞയുടനെ വേഗം ചെയ്യുതിക്കാൻ നോക്കാം.

Breaches in the Left Bank Channel.

52. ***MR. C. RAMASWAMY NADAR :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) the date on which the breach occurred in the Left Bank Channel and the date on which the repairs were completed for supplying water ;

(*b*) the quantity of maximum reading of water that can be opened in the Left Bank Channel to give full supply to all the four main channels ;

(*c*) the measurement of water near the bridge of Tovala in order to give the necessary supply to the Tovala channel below that point ;

(*d*) the measurement of water in Alamparai for the necessary full supply of the lands below that point ;

(*e*) the number of times at which and the dates on which water was supplied to the Tovala channel during the interval (from the date of occurrence of the breach to the date of repairing) and also the measurements at every time in the Tovala channel ;

(*f*) the same details as above, of Alamparai in Anandankal ; and

(*g*) the time (from which date to which date) of the Kumbhom crop harvest ?

MR I. C. CHACKO : (*a*) The breach occurred on 20-12-1117/5-8-1942 ; the repairs were completed and the channel put in service on 28-2-1118/14-10-1942.

(*b*) The channel is designed for a flow of 5 feet. Due to greater need for water this was increased in recent years to 5·75 feet.

(*c*) 2·8 feet to 3 feet ordinarily.

(*d*) Do. Do.

(*e*) four times; 1. On 13 to 15-8-42 – Reading 2·35 to 2·6
2. 21-8-42 to 2-9-42. ,, 3 to 4·75
3. 10 to 18-9-1942. ,, 2·3 to 4·3
4. 26-9-1942 to 1-10-42,, 2·6 to 4·1

(*f*) five times; 1. 18-8-1942 Reading 0·9
2. 20-8-1942 ,, 0·4
3. 22 to 30-8-42 ,, 1·2 to 3·25
4. 3 to 10-9-42 ,, 1·8 to 2.5
5. 22 to 25-9-42 ,, 1·3 to 2·9

(*g*) The question is not clear.

Rubble dam across Champakulam overflow channel.

53. ***MR. C. RAMASWAMY NADAR :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether petitions have been received requesting Government to construct a rubble dam in S. No. 14024, across Champakulam overflow channel and whether any action has been taken on them ;

[Mr. C. Ramaswami Nadar.]

(b) whether a channel leading from the above said Survey number to the Uppattu water course has been constructed with cement pipes;

(c) the period for which it has been in use, the amount spent over it and whether the expenses were met out of public contributions;

(d) whether additional tracts of lands have been improved as a result of the construction of this water course; and

(e) the condition of the crops in the above said lands ?

MR. I. C. CHACKO: (a) Yes. The investigation regarding the possibility of constructing a cross bar with the pipe line laid was conducted and the necessary estimate has been called for.

(b) Yes.
(c) No information.
(d) Yes.
(e) Fairly good.

Registry Offices in Travancore and Documents registered.

54. ***MR. K. R. NARAYANAN** (*Vaikom* cum *Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(a) the total number of Registry Offices in Travancore (excluding temporary offices recently sanctioned); and

(b) the total number of documents registered in each such ffice till the end of Meenam 1118 ?

MR. K. MADHAVA KURUP (*Director of Registration*): (a) 90.

(b) A *statement containing the required information is laid on the table.

MR. S. NARAYANA PILLAI (*Quilon* cum *Kottarakara*): In view of the fact that the number of documents registered in the Sub-Registry Offices at Devicolam, Monkompu and Peermade is very very low, will the Government be pleased to state whether they will abolish those offices ?

MR. K. MADHAVA KURUP: No, Sir. In the taluks of Devicolam and Peermade, those are the only two offices; and if those offices are abolished, people will have to go to Kottayam or Muvattupuzha, which will be very inconvenient.

MR. S. NARAYANA PILLAI: May I know why an office at Monkompu was established ?

MR. K. MADHAVA KURUP: It was established because of the difficulties of communication in the region. That difficulty continues still and therefore that office cannot be abolished.

Irrigational tanks in the Neyyattinkara taluk.

55 ***MR. M. BHASKARAN NAIR** (*Neyyattinkara* cum *Trivandrum*): Will the Government be pleased to state:

(a) the number of irrigational tanks in the Neyyattinkara taluk;

*Vide Appendix 160.

(b) the number of these tanks already improved ; and

(c) the number of tanks improved for which irrigation cess is being realised ?

MR. I. C. CHACKO : (a) 738.

(b) 161.

(c) Nil.

MR. M. BHASKARAN NAIR : May I know why the tanks in clause (c) have not been improved till now ?

MR. I. C. CHACKO : Every year we are taking about 25 to 30 tanks. There is provision for improving some number of tanks in the next year's budget.

Eravankara Ryots' Road.

56 *MR. P. NARAYANA PILLAI (*Mavelikara cum Kun-nattur*): Will the Government be pleased to state :

(a) whether the Eravankara Ryots Road in the Mavelikara taluk is maintained by the P. W. D. ; and

(b) if not, the reason for not doing so ?

MR. I. C. CHACKO : (a) No.

(b) The ryots have not completed their portion of the work and made the road fit to be taken over for maintenance.

Raising the Tiruvalla-Mannar Road.

57 *MR. M. R. NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla*): Will the Government be pleased to state what action has been taken on the repeated representations made on the floor of this House re: the necessity of raising the road at Kannankuzhi (Tiruvalla-Mannar Road) which is below flood-level ?

MR. I. C. CHACKO The matter has been investigated and a design for a culvert with sufficient ventway to facilitate irrigation purposes has been prepared. The work has provision in the budget for 1119.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : In view of the words "repeated representations made on the floor of this House", may I ask whether the Chief Engineer will see that the work is completed in 1119 ?

MR. I. C. CHACKO : We will try.

Shifting of toddy shop No. 44, Pattanamtitta taluk

58. *MR. M. R. NARAYANA PILLAI : Will the Government be pleased to state what action, if any, was taken with regard to the Shifting of toddy shop No. 44, Pattanamtitta taluk, from the vicinity of the Sanskrit School at Kidangannur ?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN (*Excise Commissioner*) : The possibility of finding out a suitable site is being enquired into.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : May I take it that the School and the shop are within the prohibited distance ?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN : Yes, Sir. It is within two furlongs.

Eggs.

59. ***MR. C. JEBAMONY NADAR** (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the total quantity of eggs exported from the State during the year; and

(*b*) the current price per egg in Trivandrum, Kottayam and Nagercoil?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN (*a*) The number of eggs exported during the first ten months of 1118 is about 276 lakhs.

(*b*) The current price per egg in Trivandrum, Kottayam and Nagercoil is given below:—

Trivandrum	2 chs. to 2½ chs.
Kottayam	2½ chs. to 3 chs.
Nagercoil	2 chs. to 2¼ chs.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I ask whether Government will be pleased to prohibit the export of eggs?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: The number of eggs exported this year does not so far exceed the number exported last year. If it is necessary at any time, Government will consider the question of prohibiting export.

PRESIDENT: The trouble arises in this way: we are having import and export restrictions on a very large number of articles and merchants are complaining that such restrictions are interfering with the normal course of trade. If there is any sign of abnormality in regard to the export of eggs, Government will act without hesitation.

MR. C. JEBAMONY NADAR: What was the price of an egg in Trivandrum, before the war?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: It ranged from half chuckram to one chuckram. Since the anwser to this question was sent up, price has come down.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I know why the rate has gone up? Is it due to the allowing of export?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: It is due to many causes.

MR. M. SIVATANU PILLAI: May I know whether the member is aware that there is widespread disease in poultry resulting in lower production of eggs? Can this not be one of the causes?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: That must also be one of the reasons. But I am not aware of the extent of the disease.

Lift Irrigation scheme in the Vaikom taluk.

60. ***MR. K. R. NARAYANAN**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have received from the public any representation to the effect that investigations be made *re*: the practicability of lift irrigation scheme in Vaikom taluk and surrounding areas; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

MR. I. C. CHACKO (*a*) Yes.

(*b*) Necessary investigation has been conducted. The scheme can be taken up only when materials become available for the extension of the electric line from Pallom.

Bridge at Arattukadavu.

61 ***MR. P. NARAYANA PILLAI** : Will the Government be pleased to state:

(*a*) the estimated amount for the construction of a bridge at Arattukadavu in Mavelikara on the Mavelikara-Tiruvalla Road;

(*b*) whether any provision had been made in the budget of the last five years for the construction of the bridge; and

(*c*) if not, the reason for not doing so?

MR. I. C. CHACKO: (*a*) Rs. 1,02,600.

(*b*) Provision was made in 1114 and 1115.

(*c*) As it was considered that this bridge could be taken up only after the completion of Kollakadavu bridge, no provision was made in the budget for the years 1116, 1117 or 1118.

Chirakulam drainage channel.

62 ***MR. VARKALA K. MADHAVAN** (*Chirayinkil cum Nedumangad*): Will the Government be pleased to state whether the Chirakulam drainage channel is left incomplete near the Vanchiyoor-Rishimangalam crossing?

MR. I. C. CHACKO: No work on the channel in question has been taken up. Poramboke limits of the channel are being ascertained preliminary to preparing an estimate for improvements.

Lands assigned under the new Agricultural Development Scheme.

63 ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state how many acres of wet and dry lands were assigned in auction to the public in the State, by the Forest Department under the new Agricultural Development Scheme?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR (*Conservator of Forests*): 2,966 acres.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : ഈ ഇനത്തിൽ ആകെ ൨൯൬൬ ഏക്കർ സ്ഥലം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ കരനിലങ്ങളെത്രയാണെന്നും ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ എത്രയാണെന്നും പറയാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR : ചതുപ്പു നിലങ്ങൾ ൧൦൨ ഏക്കർ, കരനിലം ൪൫൦ ഏക്കർ, റീഡ് ഏറിയാ ൩൪൬, ഗ്രാസ് ലാൻഡ് ൩൨൨.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൃഷി ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കൃഷി ഇറക്കിയിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്.

MR. DOMINIC JOSEPH: May I know how many acres are available with Government for such cultivation.

RAO BAHADUR T. V. VENKATASWARA AIYAR: About 10,000 acres are ready.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: ഇതിൽ എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലം ഏലക്കൃഷി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലം ഇതര കൃഷികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും പറയാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: ആ വിവരം ഇതുവരെ ആഫീസിൽ എത്തിയിട്ടില്ല.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI (*Tiruvella*): May I kuow why in the face of the assurance given by Government that about thirty thousand acres are available, only three thousand acres were assigned ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: It is not correct to say only three thousand acres were given. This is the extent of the land sold in auction. Altogether six thousand acres were given.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know why more land was not given ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: There were no bidders.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Is the member aware that bidders did not come on account of the prohibitive rents fixed by Government ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Government have not fixed any rent.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI; May I know whether any action will be taken in order to prevent land lying un-cultivated ?

RAO BAHADUR T. V. VEKATESWARA AIYAR: Yes, Sir.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN (*Kunnatnad cum Parur*): ലേലം ചെയ്യാതെ കൊടുത്ത സ്ഥലങ്ങൾ. എങ്ങനെയുള്ളവർക്കാണ് ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: അധികപക്ഷവും കോവാപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികൾക്കാണ്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: കോവാപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികൾ ശരിയായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാമോ ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: ചിലതൊക്കെ നടത്തുന്നുണ്ട്, ചിലതു നടത്തുന്നില്ല.

Registry of cardamom lands.

64 ***MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN**: Will the Government be pleased :

(*a*) to lay on the table a statement showing :

(i) the number of applications in each of the years 1112, 1113, 1114, 1115, 1116 and 1117 for registry of cardamom lands in Pallivasal pakuthy;

(ii) the number of those applications which were not admitted owing to defects in the applications;

(iii) the number of those applications admitted but not finally disposed of in each of the said 6 years;

(iv) the number of applications granted under agreement—

1. on a recovery of Rs. 1½ assessment per acre per year for the first four years after the grant, and
2. on recovery of Rs. 3 per acre per year from the date of original occupation: and

(*b*) to state the reasons, if any, for fixing the different rates of assessment according to sub-parts (iv) 1 and 2 above?

MR. G. NARAYANAN TAMPI (*Secretary to Government*): The time and labour involved in collecting accurate statistics in regard to this matter will be out of proportion to the possible utility, especially as the general policy of Government has already been laid down.

Cardamom cultivation.

65 ***MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of applicants who have occupied lands for cardamom cultivation in Pallivasal pakuthi till 1-11-1117 without obtaining Government permission;

(*b*) the total extent of land occupied by them;

(*c*) the amount approximately spent on those lands for their cultivation;

(*d*) the number of applicants in whose favour registry has been sanctioned till 1-11-1117;

(*e*) the number of those applicants whose applications have not been granted; and

(*f*) the total extent of the land covered by the applications not yet granted?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The member is referred to answer to question No. 64.

MR. K. S. SABASTIAN (*Changanacherry* cum *Peermade*): What is the policy that has been laid down?

PRESIDENT: I expected that such a question would be asked. I shall give the policy of Government that has already been laid down, and I hope it will be given due publicity.

After a careful consideration of the petition and the arguments adduced in support of it, Government are definitely of the view that squatters who entered upon sircar land without permission and even without preferring any application, have absolutely no right, legal or equitable. Those persons who entered with permission have, subject to the provisions indicated above, a right in equity which will be governed by, and be subordinated to, the public interests referred to in Rule 5 of the Cardamom Rules. Those persons who, as in the case of the petitioners, contend that the Cardamom Rules of 1935 did not

[President.]

prohibit occupation without waiting for permission and must, on that account, be regarded as being encouraged to occupy, fall within the scope of Rule 5.

Taking the present state of things into account as well as the circumstances of the locality, the necessity to discourage profiteering and monopolisation, the absence of any hesitation on the part of this States subjects at present in regard to the exploitation of the lands in question and, finally, and to a paramount degree, the expediency to lessen the number of larger holdings and to give encouragement to small holders to embark on what has now turned out to be a profitable business, Government cannot avoid the conclusion that public interests at this juncture preclude the possibility, under Rule 5, of any registration.

Those persons who are in possession of any lands in regard to which they got no permission to enter and cultivate the land before registry will be forthwith evicted.

Those who have actually entered upon land with permission and effected cultivation on areas permitted to be so occupied, are undoubtedly entitled to certain equities which will be decided on the merits of each case, consistently with the principle of public interests already indicated.

Registry of cardamom lands.

66 *MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN (*Kunnatnad cum Parur*): Will the Government be pleased:

(a) to lay on the table a statement showing:

(i) the number of applications in each of the years 1112, 1113, 1114, 1115, 1116 and 1117 for registry of cardamom lands in Pallivasal pakuthi;

(ii) the number of those applications which were not admitted owing to defects in the applications;

(iii) the number of those applications admitted but not finally disposed of in each of the said six years;

(iv) the number of applications granted under agreement—

(1) on recovery of Rs. 1½ assessment per acre per year for the first four years after the grant; and

(2) on recovery of Rs. 3 per acre per year from the date of original occupation; and

(b) to state the reasons, if any, for fixing the different rates of assessment according to (iv) (1) and (2) above?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The member is referred to answer to question No. 64.

Cardamom Cultivation.

67. *MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN: Will the Government be pleased to state:

(a) the number of applicants who have occupied lands for cardamom cultivation in Pallivasal pakuthi till 1-11-1117 without obtaining Government permission;

(b) the total extent of land [illegible]

(c) the amount approximately spent on those lands for their cultivation :

(d) the number of such applicants in whose favour registry has been sanctioned till 1-11-1117 ;

(e) the number of those applicants whose applications have not been granted ; and

(f) the total extent of the land covered by the applications not yet granted ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : The member is referred to answer to question No. 64.

Lands assigned for cardamom cultivation.

68. ***MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN** : Will the Government be pleased to state the total extent of lands assigned by them, in pursuance of their notification in the Government Gazette dated 2nd March 1935 that about 10,000 acres of land in Survey No. 19 of Pallivasal pakuthi, Devicolam taluk, would be assigned to *bona fide* Travancoreans for cardamom cultivation under the Cardamom Rules then in force ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : The member is referred to answer to question No. 64.

Occupation of lands for cardamom cultivation without permission.

69. ***MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN** : Will the Government be pleased to state :

(a) whether lands have been occupied for cardamom cultivation in Poopara pakuthi and Udumbanchola pakuthi in Devicolam taluk without obtaining Government permission and without even making the initial deposit under the Cardamom Rules ;

(b) if so, whether registries have been sanctioned in favour of such occupiers ;

(c) the extent of such land registered in favour of Travancoreans ; and

(d) the extent registered in favour of non-Travancoreans ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : The member is referred to answer to question No. 64.

Occupation of lands for cardamom cultivation without permission.

70. ***MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN** : Will the Government be pleased to state :

(a) whether lands have been occupied for cardamom cultivation in Poopara pakuthi and Udumbanchola pakuthi in Devicolam taluk without obtaining Government permission and without even making the initial deposit under the Cardamom Rules ;

(b) if so, whether registries have been sanctioned in favour of such occupiers ;

(c) the extent of such land registered in favour of Travancoreans ; and

(d) the extent registered in favour of non-Travancoreans ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : The member is referred to answer to question No. 64.

Appendix I.

Vide Answer to Question No. 54.

Statement showing the number of documents in 90 offices till the end of Meenam 1118.

1.	Agastiswaram	3817	46.	Kunnathur	5272
2.	Do. Additional	4048	47.	Do. Additional	4945
3.	Aikaranad	3675	48.	Kuthattukulam	5425
4.	Alengad	3018	49.	Mannar	4333
5.	Alleppey	2916	50.	Maranallur	10469
6.	Aloor	4359	51.	Mararikulam	3705
7.	Amaravila	8447	52.	Mavelikara	6952
8.	Ambalapuzha	2201	53.	Meenachil	5126
9.	Ankamali	3230	54.	Monkompu	1105
10.	Aranmula	4212	55.	Munchira	5685
11.	Arukutty	3893	56.	Muvattupuzha	3982
12.	Arumana	6714	57.	Nagercoil	5047
13.	Attingal	5228	58.	Navaikulam	4617
14.	Balaramapuram	7881	59.	Nedumangad	7843
15.	Chadayamangalam	7117	60.	Nedumangad Additional	7367
16.	Changanacherry	4493	61.	Nemam	8756
17.	Chathannur	5178	62.	Neyyattinkara	7399
18.	Chavara	6630	63.	Do. Additional	6472
19.	Chengannur	4954	64.	Nuranad	8207
20.	Do. Additional	4699	65.	Pantalam	5208
21.	Chirayinkil	4286	66.	Parassala	6796
22.	Colachel	5003	67.	Parur	3937
23.	Devicolam	375	68.	Pathanamtitta	7827
24.	Edapally	2924	69.	Pathanapuram Prl.	4036
25.	Eraniel	5159	70.	Do. Additional	3925
26.	Ettumanur	6268	71.	Peermade	224
27.	Kaduthuruthy	5458	72.	Poonjar	2418
28.	Kalkulam	5045	73.	Quilon	5922
29.	Do. Additional	5444	74.	Do. Additional	6340
30.	Kanjirapally	4977	75.	Ranni	3533
31.	Karthikapally	6644	76.	Sasthamcotta	6361
32.	Karunagapally	6510	77.	Shencotta	2756
33.	Do. Additional	6674	78.	Shertalla	4272
34.	Kayamkulam	7889	79.	Tiruvella	4848
35.	Kazhakuttam	7157	80.	Do. Additional	3399
36.	Kollencode	7771	81.	Tiruvattar	7580
37.	Kothamangalam	3987	82.	Todupuzha	3237
38.	Kottarakara	5164	83.	Do. Additional	3222
39.	Do. Additional	7085	84.	Tovala	2533
40.	Kottayam	3411	85.	Trivandrum Prl.	6292
41.	Do. Additional	3919	86.	Do. Additional	6482
42.	Krishnapuram	7844	87.	Vaikom	5240
43.	Kundara	7136	88.	Vamanapuram	6641
44.	Kunnathukal	7373	89.	Varkala	3942
45.	Kunnathunad	3591	90.	Vilavancode	5657

PRESIDENT : Order, Order. I would like to place an information before the House.

An order for 20,000 doses of serum to inoculate against rinderpest has been placed. Of this quantity, 5,000 doses were received on 22-7-1943, from Izatnagar in the United Provinces and were immediately distributed for use by the officers concerned at Perumbavoor, Kottayam and Nagercoil, the centres round which the outbreak has been mostserious. It is reported that the disease has been brought under effective control. The Director of Agriculture has been requested to telegraph immediately to the suppliers for the execution of the balance of the order, *viz.*, 15,000 doses.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.—(contd.)

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY (*Minachil* cum *Todupuzha*): Though for 117 we budgeted only for a revenue of Rs. 280·3 lakhs, the final accounts of the year stood at Rs. 320 lakhs including a sum of Rs. 5·5 lakhs removed from the customs receipts to a suspense account. As I have already mentioned, the conservative view followed by our able and experienced Financial Secretary in framing the current year's budget anticipated a revenue of Rs. 290·22 lakhs and an expenditure of Rs. 285·13 lakhs, resulting in a surplus of Rs. 5·09 lakhs. But according to the revised estimates, the revenue is fixed at Rs. 375·41 lakhs and the expenditure at Rs. 294·57 lakhs, thus resulting in a surplus of Rs. 80·84 lakhs. The Financial Secretary has rightly pointed out that these are due to abnormal conditions created by the War and that this excess revenue will be utilized to alleviate its later ill-effects. Therefore his proposal to credit this surplus to a separate fund styled the "Post-War Reconstruction Fund" is bound to be welcomed by the public.

Coming to the next year's budget, we find that the Financial Secretary has moderately estimated the revenue from existing sources at Rs. 364·94 lakhs. It is expected that there will be a receipt of Rs. 11 lakhs under Income-tax and Super-tax and Rs. 9 lakhs from the tax on agricultural incomes, according to his new proposals to increase the income tax and super tax and to levy a tax on agricultural income. Since it is proposed to increase the rates on Anchal covers and cards, a revenue of Rs. 60,000 is expected. Therefore the total revenue during the next year will be Rs. 385·54 lakhs.

Now, a word about the proposals to increase the income-tax and super-tax and to levy tax on agricultural income. This levy of tax will not, in any way, burden the tax payer, in as much as the very principle in like taxation is the capacity of the tax-payer. Here again only those agriculturists getting an income of Rs. 5,000 and above are taxed, and so the small land holders and the poor ryots are not in any way affected by the imposition of the tax. It is also to be noted that this is solely intended to be utilised for post-war reconstruction and in the case of agriculturists for their post-war benefit by way of improvement of agriculture, or to relieve agricultural distress.

Coming to the expenditure side, we find that an amount of Rs. 327·79 lakhs is allotted for next year. It is gratifying to note that adequate provision has been made to meet the requirements of an effi-

[Mr. P. V. Mathai Chemparathy]

cient administration. There is a provision of about Rs. 10 lakhs for enhancement of the war allowance to the low paid officers of the public service. In this connection, I may bring to the notice of Government the very hard plight of the teachers in Grant-in-aid schools. Even in very normal times, their condition was very bad, and therefore I request you, Sir, as the head of the administration, to render them some help either by increasing the grants or by giving some special allowance to the teachers. Sir, I fully believe and hope that, with your wide experience and far-sightedness and characteristic courage, a new scheme will be initiated to better the condition of the teachers in the grant-in-aid schools.

It is again gratifying to note that the Government are making strenuous efforts to solve the food problem. Every attempt has been made for the cultivation of food crops on a more extensive scale. Lands have been disafforested and given on lease for the cultivation of food crops. In this connection I want to point out that there are very many areas which are not being cultivated. The reason is due to the difficulties in cultivating those lands. There are many people in Thodupuzha who have taken on lease, plots given away by auction in a certain place called Vairamony. The name is attractive, it means in the vernacular 'diamond'. But the people have found that it is very difficult to raise any crops there. Due to lack of communication facilities, the cost of cultivation has increased. Therefore my submission is that such lands as may be convenient for cultivation alone need be given on lease

There are some minor forests in our parts which are very fertile and at the same time big trees are not growing there. In some places what is called "Viruppu" paddy cultivation can be carried on and the yield from that sort of cultivation will be good. I think that it would be a feasible proposition if these forest lands are allowed to be cultivated. After cultivation, if we allow the lands to lie idle, within a period ten or fifteen years trees will grow and we will be able to get old forests there. In fact in olden days, rich landholders in our parts allowing 200 or 500 acres used to raise such form of "Virippu" paddy cultivation on the hilly places. This means that a good quantitty of paddy can be grown in those areas without hindering the growth of the minor forests considerably.

We are glad to note that Government are opening manure depots in different stations in different parts of the country. We are told by the Financial Secretary that it is the intention of Government that the three allied departments of Land Revenue, Forests and Agriculture should co-ordinate their work for increasing food production and that the necessary funds have been placed at their disposal.

We also notice that under your able guidance, Sir, the Government are trying to develop the industrial possibilities of the State in all directions. The future of our State depends mainly on the development of industrial possibilities and that can be wholly achieved only by

the proper and substantial help rendered by the Government and we find that in the next year's budget there is provision for new industrial pursuits also.

Government being fully alive to the importance of improving the health of the nation, have made provision, in the next year's budget for opening new medical institutions for giving proper medical aid to the people. But I may submit that often in rural parts like Thodupuzha adequate medical aid is not obtained and for the last six years, I have been trying to bring this matter to the attention of Government.

The idea of Government to reconstitute the Irrigation Division of the P. W. D. will be a real help to the agriculturists of this country, due to facilities being given for paying better attention to irrigational works.

Besides the very liberal allotment for primary education an amount of Rs. 9 lakhs has been allotted for the grant of a contribution to the Travancore University. I am glad, that the Research Department of our University is proceeding with its activities on useful lines. But one thing I have to bring to the notice of Government is this. The Fishery Department is now kept under the control of the Professor of Marine Biology. My submission is that he may be entrusted with the researches connected with the development of the fisheries and for the administrative part, let there be another department. Unless the functions are thus separated, this industry will suffer much. I hope the Government will realise this point, which many of the honourable members of this house have touched on.

PRESIDENT: I may say at once that the honourable members need not take the trouble to deal with this matter because, the Government have under active consideration the question of the future of the fisheries in connection with the administrative side of it.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY: Now coming to capital expenditure a provision of Rs. 60·65 lakhs is ear-marked in the next year's budget for the various schemes and I trust that Government would see to the successful working of those ventures. The Financial Secretary has also stated that a good number of small coins were minted and that would have been sufficient for our normal need. But unfortunately, the difficulty is due to anti-social elements who hoard up or profiteer in small coins. So, I would bring to the notice of Government the necessity for making special laws to punish the anti-social elements by which the distribution of the small coins could be satisfactorily effected.

A word about the begger problem. *(President's Bell.)*

MR. M. L. JANARDANA PILLAI *(Nominated)*: Sir, I find in the budget there is a surplus of Rs. 38·34 lakhs plus Rs. 80·84 lakhs which is proposed to be set apart as "post-war Reconstruction Fund". The Financial Secretary plainly says that this surplus is not the result of normal conditions, but is due to adventitious circumstances mainly created by the war. To that extent, I sincerely congratulate the Financial Secretary for telling us the exact position of the country's

[Mr. M. L Janardana Pillai.]

finances. A criticism was levelled in the house as to why there should be a post-war reconstruction fund at this stage; why there should be additional taxation by new proposals when there is a surplus at the hands of Government. I think it is very necessary to examine these two points of view which have been put before the House. Naturally the question arises as to the period when one should think of creating a post-war reconstruction fund. Is it the view that taxation should be resorted to only when there is a deficit? Already we have found that in the years 1117 and in the early part of 1118, the produce of this country were realising peak prices and yet, at the close of 1118, as a result of various conditions affecting the market, the prices are steadily and slowly coming down. If the Government are even now not going to take up the question of providing sufficient funds for the purpose of post-war reconstruction, if Government do not take care of the financial situation at this stage, what will be the cry a few years hence when the prices of commodities naturally go further down? What is it that happened immediately after the last war when we had a very serious economic depression? The agriculturists said that the prices were so low that they could not even cover the cost of actual cultivation. As a consequence, they asked for various reliefs from Government. Is such a time to raise post-war reconstruction fund? Or is it not better to do that at a time when the commodity prices are high, when the financial condition of the country is perfectly satisfactory, when everybody is willing to pay and is able to pay; is that not the time, when the Government should think of creating a special fund like the one in question? If taxes are imposed especially after prices have gone down, there will be a general outcry from the people. Regarding the proposed income tax on land, first of all, we have to remember that it is not a thing which is going to be suddenly put into operation by Government; such an idea has not been suddenly thought of. Member after member, in this house, on various occasions had urged on the attention of Government that the land in this country is unable to bear any further taxation, that the system now in vogue should not be continued and that a new method should be devised by which land tax could be completely stopped. It was seriously contended that new methods of taxation should be introduced to give adequate relief to the land owners. Hence, I seriously ask, whether it is not a more equitable method of bringing land under taxation in the manner which has been indicated in the Financial Secretary's speech and follow it up from now? So that ultimately land tax could be completely given up in a few years? Is this not the opportune moment to introduce this reform? Is this not the time to afford relief to agriculturists from taxation which they are said to groan under? It has been said by the Dewan President that the present proposals are only experimental measures, to find out whether, in the long run, a transition could be made in the system of taxation on agriculture. It is a fact that the levy of income tax on agricultural land has already been adopted in Ceylon and I know that such a reform is doing considerable service to the land owners when compared with

the permanent system of levying tax as is now being done here. Sir the question was asked yesterday why should we create a post-war reconstruction fund? Let me quote from the Beveridge Report, which is a very authoritative report on the subject, the following lines:

> "During 1914-18 there followed an aftermath of economic conflict; international trade was given no chance to recover from the war. The present war may be even more destructive.........There are bound to be acute difficulties of transition. There are no easy care-free times in early prospect."

What was the situation immediately after the last great war? Our produce on which we mainly depended for our export trade could not be exported to foreign countries, because, no financial help was available from the institutions that were working here at the time. The balance of trade in favour of Travancore was lost. In England, immediately after the last war, the British Parliament introduced the Export Credit Scheme and financed all her exports. Already we have begun to receive post war orders. In regard to this country, the Government, at that time, did not realise the necessity of financing this export trade. I am also afraid, the Government then did not have the necessary financial wherewithal to finance such schemes. As a result, we were put to serious difficulty, so much so, the trade of the country dwindled into very very insignificant proportions. Are we going to continue the same methods this time also? Is it not prudence on our part to think of finding the ways and means to meet the bad days ahead? Should we not be prepared beforehand to meet a contingency which is surely awaiting us? It is clear, therefore, that it is very essential, that, if we really want to safeguard our export trade, maintain our price level, protect our customs revenue, as well as the general revenues and carry on our manufactures for export trade, a substantial post war reconstruction fund should be built up by the Travancore Government even now. Otherwise, how are the Government going to give relief to the people during very bad times? When I say all this, I should not be understood as saying that any portion of this fund should not be diverted for meeting the immediate needs. I ask, will any Government be so foolish as not to spend their funds to meet emergent needs as well. I do not at all think that the Government will demur to do so. There is no sanctity about it simply because it is called 'post-war reconstruction fund.'

In my budget speech during the year 1112, Sir, I stated that the agriculturists did stand in need of urgent relief. By all means, do help the agriculturists who stand in need of urgent relief and that on a large scale. But what is the method to be adopted. Can we not take the example of what has been done elsewhere? Between 1932 and 1936 the British Government liberally subsidised agriculturists to the extent of 30 million pounds from the British Exchequer out of which 10 million pounds were utilised soley for the sake of refund of taxes collected from the agriculturists. Therefore, I suggest that some such method should immediately be thought of for meeting the agricultural

[Mr. M. L. Janardana Pillai]

depression that is sure to follow this war. Is it not wisdom on our part to suggest to Government that they should be even now prepared to build up a post-war reconstruction fund so that such amounts may be utilised for partly relieving the present distress and also to tide over the trade depression after the war.

Sir, a suggestion was made that Government should pay increased price for paddy taken from the ryots. My experience is that whenever the price of paddy has been increased, the ryots will still ask for more prices and they will assuredly sell in the black market. The only way by which the present difficulty can be solved is, this. Government should stick to the price level already fixed and not move an inch further from that position. I must oppose all attempts at increasing the price of paddy. Therefore, after a careful and anxious consideration, of these difficulties, and of the position which I think, is likely to happen in the export trade. I am very glad to welcome the proposals of Government, to levy 50 per cent. surcharge on income tax and to impose income tax on agricultural incomes. The action of Government is fully justified, in my view, especially, in view of the fact that only agricultural incomes over Rs. 5,000 will be so taxed. I agree with my honourable friend Mr. Mackar Pillai in the opinion that the industrial and commercial interests will not object to the income tax proposals Further, it is also high time that Government should consider whether it is possible to abolish altogether the existing system of land tax. Probably it will take some more time. But we have to tackle the situation even now.

I sincerely thank Government for the Herculean endeavours they have done to ease the food situation which was passing through a cerious crisis. It is indeed a pity that Sir Hugh Hood should complasantly say that rice will not be supplied to Travancore from Madras any longer. I wish he will kindly remember that British Cochin and the neighbouring districts have to get all the raw materials necessary for their export trade from Travancore, that many of the war industries are worked in Travancore, that the labourers working in the war industries are also from Travancore, that we are contributing very much to the trade of British India, contributing quite a lot to the Cochin harbour receipts, contributing to the success of the war efforts of the allies and that our Travancore labour particularly is suffering from very very difficult conditions. Under such circumstances, I really cannot understand the heartlessness with which the remarks are made that Travancore will not be supplied with rice from Madras. The people of the coastal areas are suffering terribly on account of shortage of food and their condition has to be alleviated. Cases of fainting by workers due to shortage of food are not rare. As my friend Mr. Kurup pointed out yesterday, supply in those areas is quite inadequate.

We realise that Government alone cannot help such a difficult situation. The food problem is really serious. I have to urge on the attention of Government that labour should be given special consideration and greater quantity per head. Sir, during your time, we are

free from labour troubles. The natural consequences arising from such troubles and the great economic loss sustained by us in having had many strikes and lock-outs, during past years, had been very serious. We are glad that there is no such thing now. Notwithstanding all our difficulties, the interests of the labourer must be safeguarded. I wish to bring home to the Government that "it is not a monstrous delusion that there is a shortage of food." *It is a fact and we are suffering from that shortage.* It is high time that people elsewhere are made to understand our real situation in regard to the food problem and the extent of our suffering due to such shortage. At the same time, I feel that in this country there is a panic about the food supply question. I know that Government are doing their best and it is high time that the services of some non-officials who are also good speakers and who can command large awdiences are requested by Government to go round the country and explain to the public the actual position about the food supply, the manner in which the public ought to co-operate with the Government and the contribution they can make for the successful working of the scheme.

You, Sir, have been putting forward many proposals for post-war reconstruction. During the period of last seven years this country has progressed in many directions. I am very glad to state on the floor of the House that unlike previous occasions every industry that has been started and worked during the last seven years has proved to be profitable both to the investors and to Government. The coir industry which provides employment for more than 35,000 people and whose volume of trade is about 3 crores of Rupees has been able to tide over a very difficult situation simply on account of the special assistance you gave. At the same time, various other industries already started are working quite satisfactorily and I hope that others which are proposed to be started will be the beginning of an intensified industrial era. So much is said about the post war reconstruction. Has the industries department nothing to do in this matter? That Department is working exactly on the same lines as it began some 20 years ago. The Department cannot do much as long as it is constituted at present. The whole thing should be deferred, lock, stock, and barrel. The Department is practically doing nothing very substantial for the country for the post war period when under your guidance, a large number of industries are sure to come into existence. The present Industries Department is not the body that can carry out your programme of industrialisation. I would ask the Government to seriously consider this matter.

PRESIDENT: The honourable member has two minutes more.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI: Let me sum up. Various industries already started are working satisfactorily and others which are proposed to be started bring no small credit to Government. There is industrial advancement, financial prosperity and political peace in the country and plans have been very carefully laid for successfully carrying out a post war reconstruction programme. These are the achievements of the present Government and it is that Government's budget for the coming year that we are called upon to review. For the above reasons I congratulate the Government and the Financial Secretary.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, ബഡ്ജററ് അഭിനന്ദനാർഹവും ആശാവഹവുമാണ്. അടുക്കായും വിശദമായും തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ബഡ്ജററും ബഡ്ജററ് മെമ്മോറാണ്ഡവും നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനിലയുടെ ഭദ്രവും ശോഭനവുമായ നില സുഗ്രാഹ്യമായി നമ്മെ കാണിച്ചുതരുന്നു. വരവുകൊണ്ടും ചെലവുകൊണ്ടും ഈ ബഡ്ജററിനെ അതിലംഘിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജററു ഇതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. യുദ്ധംമൂലം വന്നുചേർന്ന അസാധാരണ പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഈ അസാധാരണ കോശവികാസത്തിന് കാരണം ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിതന്നെ പറയുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധസാഹചര്യത്തിലുള്ള സാമ്പത്തികവേലിയേററത്തിന് തുടർച്ചയായും ഒരു സാമ്പത്തികവേലിയിറക്കവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ വേലിയിറക്കംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി കണ്ടുകൊണ്ടാണ് എൺപതുലക്ഷംരൂപാ യുദ്ധാനന്തരം പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിക്കായി മാററിവച്ചിരിക്കുന്നതു. ഇതു ശ്ലാഘനീയമായ ഒരു കരുതലാണ്. ൧൧൧൯-ൽ ൫ ൦ ൦ ൦ രൂപയ്ക്കുമേലുള്ള കാർഷികാദായത്തിന് നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് പലകും പുതുമയുണ്ടാക്കുന്ന പുതിയ പ്രസ്ഥാനമാണ്. പുതുമയുണ്ടാക്കുന്ന പുതിയ പ്രസ്ഥാനമെന്ന് സുഗ്രാഹ്യമായി പറഞ്ഞാൽ പോരാ; അതു ഇൻഡ്യാനികുതിസമ്പ്രദായത്തിന് ആധുനികവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ഒരു വ്യതിയാനം വരുത്തി ഭരണകൂടങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലയ്ക്കു് അഭികാമ്യമായ ഒരു ലോകപ്പകർച്ചയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ പുതിയ നികുതിയേക്കുറിച്ച്, ഇന്നലെ ബഹുമാന്യമെമ്പറന്മാരായ കൃഷ്ണപ്പിള്ളയും, ഡി. സി. ജോസഫും നിശിതമായ നിരൂപണങ്ങൾ ചെയ്തു. സംഗതിയുടെ ഒരു വശം പണ്ഡിതോചിതമായും യുക്തിപൂർവമായും അവർ സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ അതിന് വ്യക്തമായ ഒരു മറുവശം കൂടിയുണ്ട്. ആ മറുവശം ഒന്നു വിശദമാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തും കാർഷികാദായത്തിന്മേൽ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും, എങ്ങുമില്ലാത്ത പുതിയ നികുതിസമ്പ്രദായം ഇവിടെ തുടങ്ങുന്നതു് അനഭിലഷണീയമാണെന്നും ഉള്ളതാണ് വാദവിഷയം. ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തും ഇപ്രകാരമുള്ള നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഈ മാന്യസുഹൃത്തുക്കളുടെ വാദം ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തും ഇത്ര കുറഞ്ഞ ഭൂനികുതിസമ്പ്രദായം നിലവിലിരിക്കുന്നില്ലാ എന്നുള്ളതു് അവരും നിഷേധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ബങ്കാളിൽ കാർഷികാദായത്തിന്മേൽ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു ആലോചന വന്നു. എന്നാൽ

അവിടത്തെ സെററിൽമെൻറ് ഒരു സ്ഥിരസെററിൽമെൻറ് ആയതു കൊണ്ട് സെൻട്രൽ ഗവൺമെൻറിൻെറ അനുവാദത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നികുതി ഏർപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കയില്ല. ഔഡിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാർഷികവിഭവങ്ങളുടെ വ ൭ ശതമാനവും ഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥനായ സെമിൻദാർക്കു കൊടുക്കണം. ഉത്തരഇൻഡ്യയിലെ, സെമിൻദാരന്മാരുള്ള എല്ലാ ചെറിയ രാജ്യങ്ങളിലേയും നില ഇതാണ്. കാർഷികാദായത്തിന്മേൽ നികുതി ചുമത്താനുള്ള ഒരു ആലോചന മദ്രാസ് ഗവൺമെൻറും എടുത്തിരുന്നു. അതു് എങ്ങിനെയായി എന്നു് പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ എൻെറ കൈവശമില്ല. എങ്കിലും മദ്രാസ് അസംബ്ളിയിലെ ഒരു നല്ല ഭൂരിപക്ഷം മെമ്പറന്മാർ അന്നു് കാർഷികാദായനികുതിയെ അനുകൂലിച്ചു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം പത്രവായനക്കാരായ അധികമാളുകളും അനുസ്മരിക്കുമല്ലോ. കൊച്ചിയിൽ പരോക്ഷമായ കാർഷികാദായനികുതിയുണ്ടു്. അവിടെ ഭൂനികുതി, ഇൻകംടാക്സു ഇവയ്ക്കും പുറമേ ഇൻകംടാക്സിനു് കാർഷികാദായംകൂടി കണക്കാക്കി റേററു് നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഇതു് ഞാൻ ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കാം. ൫ ० ० ० രൂപാ കച്ചവടത്തിൽ ആദായമുള്ള ഒരു കച്ചവടക്കാരനു ൧൦,००० രൂപാ കൃഷിയിൽനിന്നും ആദായമുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. ൫ ० ० ० രൂപായുടെ ആദായനികുതി കണക്കാക്കുന്നതു രണ്ടുംകൂടി കൂട്ടിവരുന്ന ൧൫,००० രൂപായുടെ റേററനുസരിച്ചാണു്. ൫ ० ० ० രൂപായുടെ റേററും ൧൫,००० രൂപയുടെ റേററും തമ്മിൽ വരുന്ന അന്തരം കാർഷികാദായത്തിന്മേൽ പരോക്ഷമായി ചുമത്തുന്ന നികുതിസമ്പ്രദായമാണെന്നു് വ്യക്തമാണല്ലോ. എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ, തിരുവിതാംകൂറിൽ ലാൻഡ് ടാക്സ്, ടീ ടാക്സ്, ഇമ്പോർട്ടു് ഡ്യൂട്ടി, ഇൻകം ടാക്സ് ഇവയെല്ലാം ഉള്ളതിനുപുറമെ കാർഷികാദായത്തിന്മേൽ നികുതി ചുമത്തുന്നതു് അനീതിയും ദുർവഹവുമാണെന്നു് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ പ്രാവിൻസുകളേക്കാളും എല്ലാ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളേക്കാളും തിരുവിതാംകൂറിലെ നികുതി കുറവാകുന്നു. കൊച്ചിയിലെ നികുതിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽതന്നേയും തിരുവിതാംകൂറിലെ നികുതിയായിരിക്കും കുറവു് എന്നുള്ളതു് കണക്കുകൾ കൊണ്ടു് തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ലോകത്തിൻെറ മററു ഭാഗങ്ങളിലെ ടാക്സേഷൻ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചു് സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതു് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. റഷ്യയിലെ

[Mr. K. R. Narayanan.]

ഭൂമിയും ആദായവും സ്റ്റേററിന്റെ വകയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു പവന് ൧൯൩൯-ൽ ഏഴര ഷില്ലിങ്ങ് ആദായനികുതിയുണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ൧൦ ഷില്ലിങ്ങായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പവന്, ആദായത്തിൽ ഉടമസ്ഥനു കിട്ടുന്നത് ൧൦ ഷില്ലിങ്ങാണ്. ഇററലി, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി മുതലായ എല്ലാ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേയും നികുതിസമ്പ്രദായം ഇതിനോടു സാമാന്യമായി ഒക്കുന്നതിരിക്കും. സിലോണിൽ ഇവിടത്തെപ്പോലെ ലാൻഡ് ടാക്സ് ഇല്ല. അവിടെയും ആദായനികുതിയും സൂപ്പർടാക്സും കൊടുക്കുന്നു. ഗ്രേററ് ബ്രിട്ടനിലെ നികുതിസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കാര്യം പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടത്തെ ഒരു പ്രഭു മരിക്കുമ്പോൾ, അയാളുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽ, പിൻതുടച്ചാവകാശക്കാരന് ശരിയായ അവകാശം കിട്ടണമെങ്കിൽ ഡത്ത് ഡ്യൂട്ടിയും, സക്സഷൻഡ്യൂട്ടിയും കൊടുക്കണം. ഡത്തുഡ്യൂട്ടി നാലിലൊന്നാണോ ആറിലൊന്നാണോ എന്നു ശരിയായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. ആറിലൊന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽതന്നെ ആറുലക്ഷം പവൻ സമ്പാദ്യമുള്ള ഒരു പ്രഭു മരിച്ചാൽ, ഒരുലക്ഷം പവനാണ് സ്റ്റേററിന്റെ വകയാകുന്നത്. ആ പ്രഭു ഇൻകംടാക്സ്, വ്യവസായടാക്സ്, വാർടാക്സ് ഇവയെല്ലാം കൊടുത്തിരുന്നവനാണെന്നുകൂടി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മററു കാര്യങ്ങളിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളെ ഉദാഹരണമായി ഉദ്ധരിക്കുന്ന മി. കൃഷ്ണയ്യർ, മി. ഡി. സി. ജോസഫ് മുതലായവർ ഈ നികുതിസമ്പ്രദായത്തിൽ ആ രാജ്യങ്ങളെ മറന്നുകളഞ്ഞതു കരുതിക്കൂട്ടിയാണെങ്കിൽ കഷ്ടവും, ശരിക്കുള്ള മറവിയാണെങ്കിൽ വിചിത്രവുമായിരിക്കുന്നു. ടാക്സേഷൻ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പടികൂടി കടന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ശിവരാമപിള്ള, ലാൻഡ് ടാക്സ് മുഴുവനും നിർത്തണമെന്ന് ഇന്നലെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതു ശരിയാണ്. ലാൻഡ് ടാക്സ് ആധുനികമല്ല. അത് അശാസ്ത്രീയമാണ്. ആദായമില്ലാത്ത ഭൂമികളിൽ, ചെററക്കുടിലുകൾ വച്ചു താമസിക്കുന്ന സാധുക്കളെ നികുതിയുടെ പേരിൽ തൈക്കിപ്പിഴിയുന്നത് ഒരു അഭിനവ ഗവണ്മെൻറിന് അനുയോജ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് ലാൻഡ് ടാക്സ് നിറുത്താൻ ഗവണ്മെൻറ് അടിയന്തിരമായി ഒരു നടപടി എടുക്കേണ്ടതാണ്. കാർഷികാദായത്തിന്മേലുള്ള ഈ നടപടി, ഈ കരം ചുമത്തൽ അതിന്റെ പ്രാരംഭപടിയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇന്നലെ മി. മക്കാർപിള്ള, ൧൦൦൦ രൂപായ്ക്കുമേൽ ആദായമുള്ള കച്ചവടക്കാരനോടു ആദായനികുതി വാങ്ങിക്കുകയും, ൧൦൦൦ രൂപായ്ക്കു

മേൽ ആദായമുള്ള കർഷകനോട് ആദായനികുതി വാങ്ങാതിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നതിന്റെ യുക്തിഭംഗം വെളിപ്പെടുത്തിയല്ലോ. കൃഷിക്കാരോടു അവന്റെ ചിലവുകഴിച്ചു വരുന്ന ൧൦൦൦ രൂപയുടെ ആദായനികുതി വാങ്ങാൻ മടിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ൨൦൦൦ രൂപായ്ക്കുമേൽ ആദായമുള്ള കർഷകർ സമുദായത്തിനിടയിൽ കൈവിരൽകൊണ്ട് എണ്ണുന്നതിനേയുള്ളു. അത് ൧൦൦൦ ആയി കുറച്ചാൽ സംഖ്യ കുറെക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ അല്പംകൂടി മുമ്പോട്ടു കടന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

൧൨,൦൦൦ രൂപയ്ക്കു മുകളിൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാപേരുടേയും ൧൨,൦൦൦ രൂപയ്ക്കു മുകളിലുള്ള ആദായം സ്റ്റേറ്റിന്റെ വകയായി എടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം ഞാൻ പറയുമ്പോൾ അമ്പരപ്പോടുകൂടി എന്നെ നോക്കുന്നവരും പരിഹാസമായി നിശിതമായി എന്നെ വിമർശിക്കുന്നവരും കണ്ടേക്കാം. അതു് ഉണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയല്ല, ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതു്. സാമ്പത്തികമായി ഇത്ര കടന്ന അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെയെല്ലാം അവരുടെ പക്ഷപാതിയും കൂടി പരിഹസിക്കുകയും പരാജയപ്പെടുത്തുകയും വ്യൂഹങ്ങൾ ചമയ്ക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് സാധാരണ പതിവ്. എന്നാൽ, അഭിനവമായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് വിമർശനങ്ങളും എതിർപ്പുകളും വരുന്തോറും ശബ്ദപുഷ്ടി നിലത്തു് ആഞ്ഞാഞ്ഞടിക്കുന്നതുപോലെ കത്തിച്ചു മുമ്പോട്ടു ചാടുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എന്നുള്ളതിനു ലോകത്തിലെ രക്തസാക്ഷികളുടെ ചരിത്രം ഒരു തെളിവാണ്. നമ്മുടെ ദിവാൻജി അവർകൾ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഇത്ര ധൈര്യമായ ഒരു നികുതി സമ്പ്രദായം, ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു നികുതി സംപ്രദായത്തിന്റെ പ്രാരംഭമായി ഇവിടെ തുടങ്ങിയതു് തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. ഈ അഭിനന്ദനത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയും ശുദ്ധതയും സാധുക്കളെ അല്പവും സ്പർശിക്കാത്ത നികുതി സംപ്രദായം ആയതുകൊണ്ടു വളരെവളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റി ജൂലായി ൧൦-ാംനു-യിലെ മദ്രാസ് മെയിലിൽ ഡി. ജി. കാർവ്വി, വെൽസ് മുതലായ നികുതിശാസ്ത്രവിശാരദന്മാർ ഈ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വാഗതം പറയുന്നു. ടൈംസ് ഓഫ് ഇൻഡ്യയും ഈ നികുതിസംപ്രദായത്തിനു് സ്വാഗതം പറയുന്നു.

[Mr. K. R. Narayanan.]

ഇതെല്ലാം അതിന്റെ ഗുണത്തേയും ഔചിത്യത്തേയും ലോകസമക്ഷം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയല്ലാതെ മറെറന്താണ് ചെയ്യുന്നത്. മിച്ചമുള്ളപ്പോൾ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് അശാസ്ത്രീയമാണെന്ന ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഇന്നലെ പ്രതിപാദിച്ചു. ൧൯൧൮-ലെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നികുതിശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില പുതിയ വാദങ്ങൾ ലോകത്തു പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഷെലിക്കമാൻ എന്ന നികുതിശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ പറയുന്നത് "മിച്ചം ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിയല്ല, ഒരു നികുതിയുടെ ഔചിത്യാനൌചിത്യം നിശ്ചയിക്കുന്നത്; സാധുക്കളെ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാണ്". ആ തത്വം വച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ മിച്ചമുള്ളപ്പോൾ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയത് അനൌചിത്യം അല്ലെന്നു വെളിവാകുന്നില്ലേ? മി. കൃഷ്ണയ്യർ കറൻസിയുടെ ഇൻഫ്ളേഷനെ ഈ നികുതി സമ്പ്രദായം എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നു ഇന്നലെ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിന് അപ്പോൾതന്നെ ദിവാൻജി അവർകൾ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. അതിൽ കൂടുതലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇൻഫ്ളേഷൻ വാദത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കൊന്നും പറയാനില്ല. ഈ നികുതിയും നമ്മുടെ മിച്ചവും കൂടി എന്തിനെല്ലാം വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ളത് ഒരു മുഖ്യമായ പ്രശ്നമാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഏതുഭാഗത്തും ഇന്നു തോലുകളിൽ പൊതിഞ്ഞ കുറെ എല്ലുകൾ പട്ടിണിയുടെ പരസ്യപ്പലകപോലെ മനുഷ്യക്കുട്ടികളുടെ നാമധേയത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച് യാത്രക്കാരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന ദയനീയ കാഴ്ച മർമ്മഭേദകമാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മി. കൃഷ്ണയ്യരും മി. ജോസഫും, ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്കു മിച്ചം വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് തികച്ചും സന്ദർഭോചിതമാണ്. Post war reconstruction-നു വേണ്ടി ഒരു കരുതൽ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത് ബുദ്ധികേടായിരിക്കും. ൧൯൧൮-ലെ യുദ്ധത്തിനുശേഷമുള്ള ദുരിതഫലങ്ങൾ, Post war reconstruction-നു വേണ്ടി ഒരു കരുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യം നമ്മോടു പ്രസംഗിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് നമ്മുടെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു the most important and trying problem of the day" എന്നാണ്. "ഇതിനേക്കാൾ ഗൌരവമായ ഒരു പ്രശ്നവും നമുക്ക് ഇപ്പോഴില്ല. രാജ്യം പട്ടിണിയുടേയും

തൻമൂലമുള്ള ദുരിതങ്ങളുടേയും ചൂളയിൽ കിടന്ന് നീറുകയാണ്. ഫാറസ്റ്റുഭൂമികളിലും പൊടിഭൂമികളിലും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുക, കൃഷിചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നവരെ നിർബന്ധമായി ചെയ്യിക്കുക, ഇത് അതിന്റെ ഒരു വശം. രാജ്യത്തിലെ വിളവുകൾ ഗവണ്മെന്റ് ശേഖരിച്ച് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടത് ഏററവും അത്യാവശ്യമാണ്. നിർബന്ധമായ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി ഇല്ലാതേയും, ശരിയായ റേഷൻ സംപ്രദായം ഇല്ലാതേയും ഈ പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ ഒരു ഗവണ്മെൻറിനും സാദ്ധ്യമല്ല. നമ്മുടെ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി പരാജയപ്പെട്ടുപോയി എന്ന് ദിവാൻജി അവർകൾതന്നെ പറയുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉദാസീനതകൊണ്ടും, വഴിപിഴച്ച സംപ്രദായംകൊണ്ടും അതു പരാജയപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സ്വാർത്ഥതകൊണ്ടും, പബ്ലിക്ക് മൊറാലിററികൊണ്ടും അതു പരാജയപ്പെട്ടു. പാവങ്ങളുടെ പ്രാണരക്തത്തുകൊണ്ടു പങ്കാവീശി, അവരുടെ വിയർപ്പുകൊണ്ടു നനച്ച് വിളയിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ കഴിച്ച് ഐശ്വര്യദേവതയുടെ വെഞ്ചാമരക്കാററിൽ സുഖിച്ച്, ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ നിത്യനൃത്തത്തിൽ ലയിച്ച് ഐഹികമായ ആനന്ദങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിൽ മയങ്ങുന്ന പ്രഭുക്കന്മാർ കുറേക്കൂടി സ്വാർത്ഥരഹിതമായി വിഭവങ്ങൾ സർക്കാരിനെ ഏല്പിക്കാൻ തയ്യാറാകേണ്ടതാണ്. ഉദാസീനതയും, സ്വാർത്ഥതൽപരതയും കാണിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പൊതുജനസേവനം ചെയ്താൽ അവരുടെ സേവനചരിത്രത്തിൽ ടാർമഷിയടിക്കുമെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ നെല്ലെടുക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സെററിൽമെൻറുപാട്ടപദ്ധതി വിഷമം കുറഞ്ഞതും ദൂഷണസംപ്രദായത്തെ ഹനിക്കുന്നതും, നെല്ലു കൂടുതൽ കിട്ടുന്നതുമായ ഒന്നാണ്. വൈക്കത്തുനിന്നും വന്ന ഡെപ്യൂട്ടേഷൻകാർക്ക്, ഇതല്ലാതെയുള്ള മറെറല്ലാപദ്ധതികളും അപജയത്തിലല്ലാതെ അവസാനിക്കുകയില്ലെന്ന്, ഒരു മെമ്മോറിയൽവഴി ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചതു സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ റേഷൻ സംപ്രദായത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സംഗതി വേദനയോടും വികാരത്തോടും കൂടി പറയുന്നതിന് ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നു. റേഷൻ പല താലൂക്കുകളിലും, പല സ്ഥലത്തും പല വിധത്തിലിരിക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു സാധുവിന് റേഷൻ കൂടാനും, വൈക്കത്തെ ഒരു സാധുവിന് റേഷൻ കുറയാനും ന്യായമായ ഒരു കാരണവും പറയാനില്ല. തിരുവനന്തപുരം താലൂക്കുകച്ചേരിയിലെ ഒരു ക്ലാർക്ക് വാങ്ങുന്ന റേഷനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ റേഷൻ, കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കുകച്ചേരിയിലെ ഒരു ക്ലാർക്ക് വാങ്ങിക്കുവാൻ എന്തു കാരണമാണു

[Mr. K. R. Narayanan]

പറയാനുള്ളതു്? ഇവിടെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വീടുകളിൽ കൂടുതൽ വരുന്ന അരി അയൽപക്കക്കാർക്കു് കൊടുത്തിട്ടു് പയർ, പരിപ്പു്, മുതിര മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ മാറി എടുക്കുകയും വിലയുടെ മാർജിൻ വരുന്നതിനു പണം വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഇതിനേക്കാൾ അപരാധം മററു യാതൊന്നും ഇല്ലെന്നാണു് എനിക്കു് പറയാനുള്ളതു്. ഞങ്ങൾ പട്ടിണികിടക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പട്ടിണി കിടക്കണം. ഞങ്ങൾ സുഭിക്ഷമായി കഴിയുമ്പോൾ അവരും സുഭിക്ഷമായി കഴിയണം അതാണു് ഐകമത്യം. അതല്ലാതെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ നാഴിയരികൊണ്ടു് ഒരാൾ നാലുദിവസം കഴിക്കുമ്പോൾ ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അമിതമായ റേഷൻ വാങ്ങിച്ചു് കഴിക്കുന്നതു്, റോമാനഗരം എരിയുമ്പോൾ നീറോ വീണവായിച്ചു് സുഖിക്കുന്നതുപോലെയാണു്. നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതിയിൽ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിച്ച വീഴ്ചകൾക്കും അമാന്തങ്ങൾക്കും ഗവൺമെൻറു് നടപടി എടുത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് സന്തോഷം തന്നെ. അനീതിയോടു് എതിർക്കാനുള്ള ഗവൺമെൻറിൻെറ മനോഭാവത്തിനു് ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ചെന്നാക്കൂട്ടത്തെ പിടിക്കാൻ വിരിച്ച വലയിൽ മാൻപററവും അകപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ മനസ്ഥാപിക്കുന്നു.

PRESIDENT : But the deers are soon spotted out.

MR. K. R. NARAYANAN : നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് സി. ഐ. ഡി.-ക്കാർ ധാരാളമുണ്ടു്, ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള അനുദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണികളുണ്ടു്, താലൂക്കുകളിൽ ലോക്കൽകമ്മററികളുണ്ടു; ഈ ഏതെങ്കിലും വഴികളിൽ പരാതികൾ വരുത്തി ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. നാരായണക്കുറുപ്പു് ബജ്റായും കോളറായും തമ്മിൽ വളരെ ബന്ധമുണ്ടെന്നു് പ്രസ്താവിച്ചു. ബജ്റാ സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കണ്ടായെന്നും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കൊടുത്താൽ മതി എന്നും മററുചിലർ പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ബജ്റാ നിരൂപണം ചെയ്തവരെല്ലാം കാളറായുടെ അമ്മ ബജറായാണെന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്നു് തോന്നുന്നു. ഇതു് തെററായ ഒരുധാരണയാണു്. നമ്മുടെ ആഹാരക്കുറവു് കാളറായുടെ പ്രചാരത്തിനു് സഹായിക്കാം. എന്നാൽ വളരെ പോഷകാംശമുള്ള ബജ്റാ, കോളറാപ്രചാരത്തെ തടുക്കുകയല്ലാതെ സഹായിക്കുകയില്ല. ബജ്റാ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള എൻേറയും, മററു പലരുടേയും അനുഭവം വച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇതു പറയുന്നതു്. ബജ്റാ തിന്നാൽ കാളറാ ഉണ്ടാകുമെന്നു് പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു് ഒരു കഥ ഓർമ്മയിൽവരുന്നു. ഒരുവി

ട്ടിൽ ഒരു കുട്ടി മുലപ്പാൽ തലയിൽകയറി മരിച്ചുപോയി. വഴിയേപോയ ഒരു കുരുടൻ മരണവീട്ടിലെ നിലവിളികേട്ടു കാരണം അന്വേഷിച്ചു. അപ്പോൾ മുലപ്പാൽ തലയിൽ കയറിയതാണെന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞു. കുരുടന് മുലപ്പാൽ അറിയാൻ ഉൽക്കണ്ഠ വർദ്ധിച്ചു. മുലപ്പാൽ എങ്ങനെയിരിക്കുമെന്നു ചോദ്യമായി. എഴുന്നൂററിമൂന്നു മുണ്ടുപോലെയിരിക്കുമെന്ന് ആദ്യം ഉത്തരം കിട്ടി. എഴുന്നൂററിമൂന്നു മുണ്ടിനെപ്പററി ഒരു ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത കുരുടൻ, അതു് എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്നു ചോദിച്ചു. കടലാസുപോലെയിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. കുരുടൻ വിട്ടില്ല. കടലാസെങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്നു ചോദ്യമായി. കടലാസ് കൊക്കുപോലെയിരിക്കുമെന്നായി. കൊക്ക് എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്നുള്ള ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു. ഉത്തരം പറഞ്ഞവൻ കൈമുട്ടുമടക്കി, കൊക്കിന്റെ രൂപം തപ്പിനോക്കികൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. മടക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്ന കൈമുട്ട് കൊക്കാണെന്നു ധരിച്ച്, ഇതുപോലെയാണ് മുലപ്പാൽ ഇരിക്കുന്നതു് എന്നു മനസ്സിലാക്കി. ഇത്രവലുതും വളഞ്ഞതുമായ ഒരു സാധനം കുഞ്ഞിന്റെ തലക്കകത്തല്ല, എത്ര വലിയവന്റെ വയററിൽ പോയാലും മരിക്കുമെന്ന് കുരുടൻ സംശയലേശമെന്യേ അഭിപ്രായവും രൂപീകരിച്ചു. മുലപ്പാൽ കൊക്കുപോലെയിരിക്കുമെന്നും, കൊക്ക് വളഞ്ഞ കൈമുട്ടുപോലെയിരിക്കുമെന്നും, ധരിച്ച കുരുടനെപ്പോലെയാണ് ബജററാ കാളറ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കുതോന്നിയതു്.

മൂന്നാററിൽ വന്ന പ്ലേഗും, തിരുവിതാംകൂറിൽ പലഭാഗത്തും കാട്ടുതീപോലെ പടന്നുപിടിക്കുന്ന കാളറയും തടുക്കാൻ പബ്ലിക് ഹെൽത്തു ഡയറക്ടർ മി: ഗോപാലപിള്ളയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരും ചെയ്യുന്ന സേവനം അഭിനന്ദനാർഹം തന്നെ. പ്ലേഗുശല്യത്തെ അവർ അഭിമുഖീകരിച്ചതു് ജീവനെ പണയംവച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇതിനായി അക്ഷീണവും അവിശ്രമവുമായ പരിശ്രമങ്ങൾ അവർ ചെയ്യുന്നു. അതു് എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുള്ളതാണ്. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ ഹെഡമാസ്റ്ററന്മാർ വഴിയും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്ലാററുഫാറം വഴിയും ആന്റി കാളറ പ്രോപ്പഗാൻഡാ ഒരു സേവനമായി, എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരും പൊതുജനപ്രമാണികളും ഒത്തൊരുമിച്ചു തുടങ്ങേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA (*Nominated*): As one who has had the privilege of taking a humble part in this House, I feel it my duty to express my sincere gratitude for the ready manner in which the Financial Secretary has prepared the budget for the year 1119. We can see from the several new features of this year's budget and from the statement of facts and figures furnished therein that this year the financial

[Srimati T. Narayani Amma.]

position of our State is an exceptional one. I have to thank the Financial Secretary and the Government of His Highness the Maharaja for the great achievements made by them in this connection.

As a result of the success of the Allies in some of the important theatres of war, in spite of the several unfavourable conditions consequent on the world-wide catastrophe, the prospects appear to be definitely brighter due to your inspiring guidance in all the various branches of administration aided by your characteristic courage and foresight in the matter of control, purchase and rationing of food-stuffs. The budget has been prepared in a manner based on the present conditions. I feel it my duty also to express my sincere gratitude for the commendable efforts made by the Financial Secretary in taking the members of the Legislature fully into the confidence of the Government. Sir, the financial position of the State is a sound one. Apart from the elucidation and clarification given by the Financial Secretary he has published a budget memorandum which is an illustrative and comprehensive one. From the details given in this memoradum we are able to understand the financial workings of the various Departments and the steady progress maintained by them. We are thankful to the Financial Secretary for preparing and placing before the House a Budget Memorandum giving the various aspects of the budget. It is not mere sentiment when I say that it is a matter of special gratification that in spite of the war and the several other unfavourable conditions consequent on the war the financial transactions of 1118 and 1119 are expected to meet the burden of the hour and at the same time to make ample provision for meeting the growing needs of a progressive administration. We are also very grateful, Sir, for the opening of the "Post War Reconstruction Fund" the levying of a sur-charge on the income-tax and super-tax and also a tax on agricultural income above Rs. 5,000. We welcome the idea underlying the Financial Secretary's statement that the taxation is not proposed with the special objective of betterment of the revenue position, but solely with the object of post-war benefit by way of improvement of agriculture or relief of agricultural distress.

The most important and trying problem of the day is the food problem. Indeed it is a matter for gratification to find that the great efficiency with which you have tackled it from the very outset was a result of your unceasing efforts and you are in this respect much better than we are. We are also aware of the fact that you are trying to get down as much food materials from outside as possible. As the learned Financial Secretary had pointed out we have necessarily to develop our resources to the maximum yield. We very much appreciate the launching of a 'grow more food campaign' and feel sure that the Departments concerned will work for the thorough success of the Campaign. Sir, as for the poor section of the population I have known their troubles and tribulations and I for one realise that the "grow more food campaign' will be of help to them. If it is made compulsory more

strenuous efforts will be taken in this direction. There will be nothing wrong, in my humble opinion, if the departments concerned would themselves undertake the cultivation of some areas. A similar step may also with advantage be taken with regard to the cottage industry and factory industry. Sir, the liberal grant of a contribution of Rs. 9 lakhs to the Travancore University animates the Government of His Highness the Maharaja. At no time was the spirit more manifest than during the past six or seven years after you assumed the charge of the Dewanship of the State. The revenue which was at a low figure at the beginning of your office as Head of the Administration has now shown considerable surplus. As a result of your kind and right measures we are living in peace and plenty compared with other countries.

In conclusion, as the Financial Secretary concluded his speech, let me conclude with a fervent hope and prayer that this State with its stable resources and reserves and under the gracious sway of its illustrious Sovereign whose sole pre-occupation is the welfare of his subjects, may have successive years of plenty and prosperity.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, the Financial Secretary's speech on the budget for 1119 is full of mysterious sentences. First of all, in the first page of his speech he says: "Prices are soaring all round and the food situation is more acute". The sentence immediatley following is also interesting. In this connection I wish to offer a humble advice to the Financial Secretary not to usurp our rights and privileges, the rights and privileges of the non-official members of the House. The Financial Secretary eulogises the President particularly when he is occupying the Chair and on the floor of the House. It genarally makes our situation very difficult. We all know that the Financial Secretary is only a subordinate officer to the Dewan's own office.

PRESIDENT: There is a habit which is growing in this House and elsewhere. I have seen in the proceedings elsewhere one most improper remark, comparing the Financial Secretary to a cook who eulogises his master and the Dewan to a master who eulogises his cook. The Financial Secretary is a member of this House, is a member of the Legislature, just as any other honourable member. The fact that he is the Financial Secretary does not take away his primary rights and obligations to be treated seriously and with courtesy. And if, as is the invariable rule, a nominated and an elected member are to be treated alike in this House. I trust the ordinary courtesies of the House will be extended to all. The Chair will not tolerate any insinuation that a member who is Financial Secretary is bound to praise the Dewan and that the Dewan is bound to praise the Financial Secretary.

To say such things is to attribute unworthy motives to honourable members of this House—unworthy motives to the Financial Secretary—because the Financial Secretary is as much a member of this House as Mr. Narayana Pillai. It may as well be said that the honourable non-official members are asking for appointments and favours and are therefore bound to praise the budget. Ascription of such motives is beneath the dignity of the House.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: I may just say that I did not mean anything unworthy against him.

PRESIDENT: Very often at the moment my back was turned, things are said of this character. I regard it as a breach of the privileges of the House and an abuse of the right of speech of the members of the House, and it must be strongly deprecated.

The honourable member may proceed.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, we have a sum of 80 lakhs set apart for Post war Reconstruction Fund. This sum of 80 lakhs is more or less derived from the difference between the original budget estimate for the year 1118 and the amount shown according to the revised estimate. The increase shown is mainly under these heads: Rubber Factory 6 lakhs; Profit on the Sale of Investments 10 lakhs: Transport 6 lakhs: Currency and Mint 1 lakh. Railways 1 lakh and under eight items of the main heads of Revenue like customs 60 lakhs. If we deduct these from the revised estimate we get 290 lakhs which is the original amount with which we started the year 1118. Again the revenue shown for the year 1119 is 385 lakhs includiug 9 lakhs subvention from the Central Road Fund, 25 lakhs Value of Timber removed from the Forests by Government Agency, and 20 lakhs, the anticipated additional tax according to the new proposals. Of this, 34 lakhs is book adjustment, there is no actual receipt. The budget estimate for 1119 shows, however, that under the main heads of Revenue, excepting under Magisterial Fines, there is a uniform decrease in estimated receipts so far as the revised estimate for 1118 is concerned. The sum of 38 lakhs provided for under P. W. D. includes 9 lakhs being the adjustment towards the Central Road Fund. So we get only 29 lakhs, under P. W. D. The surplus credited to the Post War Reconstruction Fund, is in my humble opinion, only a mere adjustment. We will have a grand total of Assests of 11 crores at the end of 1119. The budget is, more or less, declared to be a confidential document, and it is not even open to the Press for inspection. I stop there.

Out of the said 11 crores, 4 crores are made up of certain irredeemable expenditure under Heads like Trivandrum Electric Scheme, Pallivasal Scheme, Telephone, Rubber Factory, Clay Factory, Railways, Coastal Transport and even the State Transport. I would say, without meaning anything offensive that these budgetary expectations are not likely to be fulfilled. We all know what happened to the vehicles of the State Transport Department. Sir, the Financial Secretary would have got a few hundred crores more if he had only cared to assess the value of our roads and all the public buildings. With all his piety and unassuming manners, the honourable member, the Financial Secretary has shown eleven crores as assets in the budget. He is an outsider; perhaps he may not know the conditions obtaining here.

PRESIDENT: Order, order, That is again a very curious observation and offence against my ruling. Here it is stated that the Financial Secretary is an outsider and therefore either he is incompetent or he

is trying to be treacherous to the country of his adoption. What is the suggestion made? It is that, as he is an outsider, he is deliberately mismanaging the finance of the State? Is that the suggestion? If so, it must be openly made. If it is stated that he is ignorant the ignorance must be exposed. I suppose honourable members will remember that they are doing an injustice when they say that a member of this House is ignorant or incompetent. His Highness the Maharaja and his adviser are responsible for having brought him here. To have come here is not his sin. If he is ignorant, one may expose the ignorance, but openly. But these suggestions as persons being outsiders is a thing which I cannot understand, because if the argument is carried to the extreme, what will happen to the Travancoreans who are occupying high positions in the whole world, who are outsiders in those places in a similar manner? Suppose such an argument is carried to the furthest extent, where shall we be as to the rice problem to the matter? I trust honourable members will consider carefully before they make such remarks.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, what I said was that he is not aware of the conditions in Travancore.

PRESIDENT: It seems to me that it is a graceless remark.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: There is another matter also which I want to bring to your notice; and that is with regard to a retired gentleman brought to teach English in the University College.

PRESIDENT: Order, order. I take the fullest responsibility for that and I am prepared to stand a vote of censure. In the papers that come to me from the various offices, I find several mistakes, even mistakes of grammar and spelling. I can only conclude from that, that Travancoreans have not been taught English in the proper way. I have seen often Travancoreans looking blankly at an Englishman speaking, because of not following him and his accent and pronunciation. I take the fullest responsibility on myself for having brought in an Englishman. And so long as the University exists, I take it that there will be at least one Englishman to teach English, a Frenchman to teach French, a man knowing Sanskrit very well to teach Sanskrit—not a man who has a futile degree in Tamil or Sanskrit from an American or European University.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: It is not for criticising the gentleman that I have mentioned this. The learned Professor was teaching English in the Junior classes in the University College. But now he is teaching English to a handful of students in the Honours Classes.

PRESIDENT: That cannot be true. Not only is he going to take honours and pass classes but he is also going to carry on work in the affiliated colleges so that the standard of English will be levelled up everywhere.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: It is my humble request that you will kindly enquire into what I have stated. He was teaching the lower classes; now he has gone to teach the Honours classes.

[Mr. M. R. Narayana Pillai.]

Then, I wish to refer to the food situation. If I say anything which is not in order I shall withdraw it.

PRESIDENT: My point is this. I know that the honourable member takes great trouble to study these questions, and I am anxious to give him the utmost latitude. But there are certain courtesies of debate that should be preserved and I am so jealous, so solicitous, of the level of the debate here that nothing that is unmeaningly or maliciously censorious should be allowed. My sole idea is that a member who has got the promise of a good debater should not descend to the level of making unworthy insinuations when he can do so much better.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: I am very thankful to what the President has stated.

The Financial Secretary has mentioned 2 crores for being set apart to meet the food situation. In spite of a fleet of schooners and ships, in spite of 38 lakhs of paras of paddy purchased already, in spite of the frequent visits of the Director of Food Supplies to places outside Travancore, and in spite of the earnest endeavours made by the Dewan in his personal capacity and in his capacity as Head of the Administration, with all respect I must point out that the situation has not been eased.

PRESIDENT: You are perfectly right.

It is understood that the Government have an idea of expropriation introduced here. But before that expropriation is actually introduced here, my suggestion is let there be a more appropriate distribution of what we have already got here. Just as the honourable member, Mr. K. R. Narayanan, has been saying, we must let each individual get one nazhi of rice or two nazhis of paddy. According to a rough calculation I am sure each adult member of the population should be able to get more than two nazhis per head per day.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Food Grains Purchase Officer*): With how much stock?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: With the stock that is available within the State at present.

One other suggestion that I want to make is to remove all control. The Government may not be agreeable to this suggestion.

PRESIDENT: No, No. Far be it from me to detract from the utmost possibility of reproach or criticism, or castigation or bastinadoing, if you like. The only thing is that there are certain limits.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Let there be complete removal of the control of the free movement of the produce within the State. Let there be the present system of boundary vigilance so that there shall be no leakage of the food grains to outside the State. But there should be free movement of the grains within the State. When I enquired of one or two officers of Government, they said that there

was the planting community who would begin to hoard the foodgrains for their labour without whom they cannot carry on with their plantation work. But I do not think that the planting community is so irresponsible as that. They may not stoop to do such a thing when millions of others are starving.

Last year when I mentioned that Government should take up the cultivation of the lands and go on with agriculture, the President asked me whether it was my suggestion that the Government should take it up. This year I am happy to note that Mr. Tolson, representing as he does the planting community, is of the same opinion as I was last year. I am glad that the planting community at least has appreciated my view point.

In a humorous way, I may point out this, Sir. The present difficulty in connection with the distribution of food grains may be due to the fact that the Director of Food Supplies, the Food Grains Purchasing Officer and a number of officers under them do not get any salary as no amount appears to have been provided for in the budget for this year 1119. I wanted to move a cut motion, and I was wondering under what head to move it.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): They are classed under 43 Miscellaneous.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: No details are given under that head. I thought that the Food Department was under the Secretariat. But I missed it there. The Food Grains Officer is still, I believe, a Judge of the Kottayam District Court. I may say that it is not quite befitting that in an efficient administration like ours these people should be classed under 'Miscellaneous.'

PRESIDENT: Your argument is that these gentlemen work more than to be entitled to be classed merely as Miscellaneous.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: I do not know whether there is any financial rule enabling these people to draw their salary when it is not provided in the budget.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AIYAR: On page 245 of the budget, under Miscellaneous Political Expenditure, there is a provision for the Director of Food Supplies. The total provision is Rs. 42,827.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: My difficulty again is how these people could come under Political Expenditure?

PRESIDENT: The reason why the provision for "Director of Food Supplies" has been included under 'Miscellaneous Political Expenditure' I shall explain. There are certain fixed heads in the budget. It may be that the Director of Food Supplies will have to be continued for two or three years, and we may then adopt a certain head. But this step was suddenly taken as honourable members know, last year. We came to the conclusion that the situation was sufficiently serious to see that there should be a Director of Food Supplies and he had to be appointed immediately. The amount under Political Expenditure

[President.]

is what may be called a kind of residual amount in the hands of Government. This is no disparagement on the Director. In fact, in the list of expenditure he comes below His Highness the Maharaja of Mysore, the Maharaja of Dholpur, etc. (*Laughter*). I do not think he will lament his lot to be bracketed with them.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: With regard to the Rs. 2 crores for Food Grains Purchase, I take it that when advances for charcoal, petrol manure etc., should be asked for from the House by placing Demands before the Finance Committee and then before the House, or spent under Section 32 of the Legislative Act and statements laid on the Table of the House, this item should also be asked for from the House. Then there would be greater confidence in the minds of the people.

MR. A. LEKSHMINARAYANA AIYAR: On page 260 under Special Advances—Advances for Food Stuffs, there is a provision of Rs. 120 lakhs in the revised estimates for 1118, and Rs. 150 lakhs in the budget estimates for 1119 on the receipt side and on the expenditure side Rs. 305 lakhs for 1118 and Rs. 185 lakhs for 1119.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether these amounts are merely entered in the budget or are they asked for from the House. If as I stated in the case of charcoal, manure etc., it is necessary that sanction should be obtained from the House, I do not know why it is merely included in the budget. In this connection I may mention one thing, and I am sure I will not be offending the rules in that connection. The Government should be frank and out-spoken and should take the people into their confidence as to their various intentions and views. For to quote Lord Curzon, to profit by public opinion and not by ignoring it, not to flatter or cozen and never to mystify, would be a sound policy for an efficient administration.

PRESIDENT: And you are a very conspicuous example of one with a desire not to wound people and to take people into your confidence.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: This is Lord Curzon's advice, Sir.

The state of our roads to the north of Trivandrum is really deplorable. We have an excellent road from Trivandrum to the Cape. But excepting that, the condition of the roads in Travancore is absolutely bad.

PRESIDENT: It is true and that is why it was the intention of this Government to cement concrete all the roads of Travancore. This Government have entered into preliminary agreements with a particular concern for that purpose and this could have been put into force but for the war. The idea is to cement concrete all the trunk roads in Travancore.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Apart from the trunk roads Sir, there are about 400 miles of roads in Tiruvalla taluk itself. They were opened under very good democratic principles but are now entirely neglected by the Public works Department. It is all because they have only Rs. 29 lakhs for expenditure in 1119, if at all they spend the whole of it.

The people in the villages are not receiving the amenities that are usually expected of from such an efficient administration as 'ours. They are absolutely ignored. As I said before, for months together, for two, three and even four months together, I know there are people in some parts of Pathanamthitta taluk who have not seen one grain of rice or paddy. We have a good surplus of about Rs. 38 lakhs and the reason for that is, I would take it, because the essential needs of various departments are actually starved. I had some constructive ideas about the working of the Transport Department, but the administration report for 1117 of that Department, is published under a "confidential" stamp on the cover of it. So, I do not mean to say anything about that Department.

Then, with regard to Agriculture also, I have some complaints. Again, Sir, I do not mean anything personal. The Director of Agriculture may have been doing good work, though I do not find him here. I was told he is in New Delhi or Simla at present.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: If he is referring to the permanent Director of Agriculture, he (the permanent Director of Agriculture) is attending the conference in regard to the long term policy of the Government of India.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: In the year 1117 an amount of Rs. 30,000 was provided for the purchase of manure in 1118 and in 1118 itself a sum of Rs. 50,000 was also asked for from the House for the same purpose. When I interpellated the Director of Agriculture as to whether there was any manure depot in Tiruvalla, what the member said was that when sufficient manure was available, a depot would be opened there. The most important department of the Government under the existing conditions, particularly when there is a dearth in food supplies, is the Department of Agriculture and this is the sort of step-motherly attitude shown to it.

Sir, last year when I suggested that the Government should undertake cultivation of food stuffs, I was asked by the President if I proposed that the Government should have another Department for this and I said "Yes". I am happy, Sir, that this year at least after one year, Mr. Tolson the honourable member representing the planters association—an association which has experts on Agriculture and Planting to advise them—has advocated the same idea this year.

Sir, we are happy to note that there is a separate Department for Irrigation proposed to be opened from the 1st Chingam next year. But I would urge for the attention of the Government that instead of spending large sums of money on huge undertakings, minor irrigation work could be attended to as was stated by the Deputy President, so that it may benefit a larger number of people and, in time: give better results.

A word more about the levy of tax on agricultural income. It is stated that we will be having 11 lakhs as tax on income on agricultural lands and about 9 lakhs surcharge and super tax or one way or other. But,, if we are going to have a surplus even without such a levy of additional tax, why should there be that argument of the Financial Secretary for imposing the new tax? His argument at page 7 of his speech is not at all convincing especially to one who has listened to the arguments of Government.

[Mr. M. R. Narayana Pillai]

It is also proposed to raise the Anchal charges. Such a measure would very bitterly affect the poor man. There is also the imposition of income tax on land which affects the various vested interests much more. But I may say that I do not hold any brief for vested interests. Such a kind of taxation would not be creditable and would reflect badly so far as the people of this country are concerned to those outside Travancore. In the course of the remarks made the other day, the President said that the price of Anchal Cards will stand at 8 cash and that of covers at 1 chuckram. Let us see what the Financial Secretary says on the matter. In para 18 of his printed speech we read "It is therefore proposed to double the rates on cards and covers from 1st Chingom 1119." The proposal is to double the rate of Anchal charges. He has even calculated the income to be got out of that enhancement at as Rs. 60,000. From all these what I say is, that there is either a mis-calculation or a mis-statement. (Pesident's bell).

MR. P. S. MAHOMED (*Quilon cum Kottarakara*): സർ, ഈ സഭയുടെ അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററ് പലതുകൊണ്ടും സ്വാഗതാർഹമാണെന്നു പല മെമ്പറന്മാരും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ലോകം പൊതുവെ മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഉള്ള പരീക്ഷണഘട്ടത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ജനങ്ങളുടേയും രാജ്യത്തിന്റേയും പുരോഗതിയെ കാംക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും നമ്മുടെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു അവനവനാൽ കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അതനുസരിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റും അടുത്തകൊല്ലത്തെയെന്നല്ല കുറെ വർഷമായി നമ്മുടെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വിപരീതങ്ങളായ പല പരിതഃസ്ഥിതികളും നമുക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും സാമ്പത്തികമായ നിലയിൽ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി വളരെ അനുകൂലംതന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ഈ ആനുകൂല്യങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി ഇന്നത്തെ വരവു വളരെ തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരത്തക്ക ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി സംജാതമായെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളും അനുമോദനാർഹർ തന്നെ. എന്നാൽ പണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ നാം ഇപ്രകാരം അനുമോദനാർഹരാണെങ്കിലും ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നാം ഒന്നാമത്തെ പടിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലയോ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതു ആഹാരമാണെന്നുള്ള സംഗതി പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ വസ്തുക്കളെ നോക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർകാരായ നാം അനുഭവിക്കു

ന്ന സങ്കടം എത്രമാത്രമാണെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ തന്നെ എല്ലാവക്കും അനുഭവമുള്ളതാണല്ലോ. ഇതിനു ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് ഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കർത്തവ്യം. തൽപരിഹാരാർത്ഥം ഗവൺമെൻറു പലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നുമുണ്ടു്. അതിനു ജനങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരുമാണു്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടൊന്നും പോരാ എന്നാണു് ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ഇന്നു് ആലപ്പുഴ ടൗൺ പോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ റേഷനിങ് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെയും ഒരു ദിവസം ഒരു പ്രാവശ്യം ആഹാരം ലഭിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ജീവിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ എത്ര വിരളമാണെന്നു എനിക്കറിയാം. തൊഴിലാളികൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കും നാഴിഅരി വീതവും മററുള്ളവക്കു ഉരി അരി വീതവുമാണു റേഷൻ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നതിനാൽ അരിയുടെ സ്റ്റോക്കനുസരിച്ചു് നാഴിയും ഉരിയയുമുള്ള റേഷൻസ് ഒഴക്കരിയായി കുറച്ചാണു് അവിടെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഈ റേഷൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിനും പട്ടിണിക്കും അടിപെട്ടു് ജനങ്ങൾ അത്യധികമായി കഷ്ടപ്പെടുന്നതായി നമുക്കു് കാണാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാവക്കും ഒരേ നിരക്കിലുള്ള റേഷൻപദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാണു്. മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബഡ്ജററു നിരൂപണപ്രസംഗത്തിൽ ബജ്റായും കാളറായും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

ബജ്റാ സ്വന്ത നിലയിൽ തീർച്ചയായും കാളറാ ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. മനുഷ്യനു വളരെ നല്ല ഒരാഹാരമാണു് ബജ്റാ എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു അതു പാകപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള പരിചയമില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടു് ബജ്റാ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ രീതിയെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയേ പ്രവർത്തിക്കാവൂ എന്നാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

(The Deputy President took the Chair)

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI (*Trivandrum*) : May I ask the member is the word Bajra a Sanskritword or Hindi word or any special word? What does he mean by that?

MR. P S MAHOMED: ബജ്റാ എന്ന പേര് ഹിന്ദിയാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഞാൻ ഈ പേര് വളരെ മുൻപുതന്നെ കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ആലപ്പുഴപട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ഗുജറാത്തികളും മററും ബജ്റാ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാം.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: അവർ നെയ്യ് ധാരാളം ചേർത്താണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന മെമ്പർക്കറിയാമോ? മാത്രമല്ല ഗോതമ്പുമാവും മററും ചേർത്താണ് പലഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നും അറിയാമോ?

MR. P. S. MAHOMED: അവർ നെയ്യ് ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ്. ഗോതമ്പുമാവും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ നമ്മുടെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽപോലും നെയ്യു ഉപയോഗിക്കാത്തവരാണ്. നെയ്യ് ഉപയോഗിക്കാതെ ബജ്റാ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഒരു വിധത്തിൽ ദോഷകരമാണെന്നു തന്നെ പറയാം. നെയ്യ്, പാൽ മുതലായ പോഷകസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് ബജ്റാ ഒരു ഒന്നാംതരം ആഹാരസാധനമാണ്. മററുള്ളവർ ഉപയോഗിച്ചാൽ പലവിധത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും എന്നാണ് പൊതുജന ധാരണ. ഈ ധാരണ തെററാണെങ്കിൽ അതു തീർക്കേണ്ടതു ഗവൺമെൻറിന്റേയും ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരുടേയും ധർമ്മമാണ്. ഈ പറയുന്ന എനിക്കുതന്നെ ബജ്റായുടെ ഉപയോഗത്തെപ്പററി നല്ല പരിജ്ഞാനം ഇല്ല. വല്ല സുഖക്കേടുകളും തന്മൂലം ഉണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. ബജ്റാ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരാൾ നിശ്ചയമായും മററു പോഷകസാധനങ്ങൾകൂടി ഉപയോഗിക്കണം. അതിനാൽ ബജ്റാ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും പണക്കാരുടേയും ഇടയിൽ മാത്രമായിരുന്നാൽ ഉചിതമായിരിക്കും. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരംപോലും കഴിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വല്ല കപ്പയും ചെമ്മീനും തിന്നു ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ബജ്റാ കിട്ടിയാൽ അതു കുത്തിഅരിയാക്കാനുള്ള ഉരലും ഉലക്കയും പോലും കാണുകയില്ല. കപ്പയും ചെമ്മീനും ബജ്റായുംകൂടി ചേരുമ്പോൾ പല വിധത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നതിൽ ആരേയും കുററപ്പെടുത്താനില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരംഭത്തിൽ തന്നെ അതിനുവേണ്ട പ്രതിവിധി ചെയ്യുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, on a point of order. The law is, just by way of introduction, that unless there is provision made in the Budget under a particular head, discussion may not be permitted on that. Just by way of introduction I say because, the

grant for food grains or food control is under "Miscellaneous...Political". So, if it is a Political expenditure, this House is not concerned with it. It will be bad to discuss items of political expenditure. There is no other provision for the Food Grains Controlling Officer and his staff. If that is so, may I know whether the honourable member is in order if he makes observations on topics relating to a matter which is not in the Budget, a matter in the sense not in a column containing votable and discussable items?

DEPUTY PRESIDENT : A point of order has been raised whether during the general discussion of the Budget, matters relating only to Budget heads or grants could be discussed on the floor of the House. The proceedings relating to the general discussion of the Budget will amply show that variety of topics not relating to budget heads or grants are allowed to be discussed. General questions as even the currency problem and the policy of the Central Government on that, are allowed to be discussed. Hence I see no point in the point of order raised.

MR. P. S. MAHOMED : സർ, ആലപ്പുഴയെ സംബന്ധിച്ച് ചില സംഗതികൾ കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ദിവസംപ്രതി പത്തുപതിനഞ്ചും പേർ ആലപ്പുഴ പട്ടണത്തിൽ കാളറാദീനത്താൽ മരിക്കുന്നു.

The Assembly adjourned for lunch at 2 P. M. and met again at 3 P. M. with the Deputy President in the chair.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച പുതുവൽസരബഡ്ജററ് ഏററവും അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. ബഡ്ജററിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചു പറയാൻ ധാരാളമുണ്ട്. വരവിനങ്ങളേയും വിനിമയരീതികളേയും, സൂക്ഷിച്ചാൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയേയും ഗവണ്മെൻറിനേയും അഭിനന്ദിക്കാതെ വയ്യ, അനുമോദിക്കാത്തവരും, ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ധനാഗമനപരിപാടികളെക്കുറിച്ചും, ധനസ്ഥിതിയുടെ വർദ്ധനവിൽ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നയവൈശിഷ്ട്യത്തെക്കുറിച്ചും ആദ്യം ആദരിക്കാം.

അങ്ങ്, തിരുവിതാംകൂർ മന്ത്രിപദം ഏററസമയം, ഇവിടുത്തെ മുതലെടുപ്പ് രണ്ടുകോടിയിൽ ചില്വാനം ഉറുപ്പികമാത്രമായിരുന്നു. ഇന്നു അതു നാലുകോടിയിൽ പരമായി ഇരട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ തിരുവിതാംകൂറുകാരെല്ലാം സന്തുഷ്ടചിത്തർ തന്നെ. കാർഷികവും വ്യാവസായികവും ആയ പുരോഗമനം മറെറല്ലാ ഐശ്വര്യസമ്പാദനപദ്ധതികൾക്കു പുറമെ തിരുവിതാംകൂറിന്, കരഗതമായിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുത എത്രയോ അഭിമാനജനകമായിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെൻറ്, രാജ്യക്ഷേമൈകകാംക്ഷയോടു ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കേ

[Mr. T. T. Kesavan Sastri]

ണ്ടതാണു. യുദ്ധകാലപരിതസ്ഥിതികൾകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്നു പോലെ പണം കൂട്ടിപ്പോരുന്ന വർത്തകം കൃഷിക്കാരുടെയും, വ്യവസായികളുടെയും മേൽ നികുതിവർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതു് എത്രയും സമുചിതമായിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം മാത്രമല്ല സാധുക്കളായ നികുതിദായകന്മാരെ ഇതിൽനിന്നും സദയം ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സാധുക്കളായ ചെറിയ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ക്ഷാമബത്താ നൽകുന്നതിലേക്കു ഗണനീയമായ ഒരു സംഖ്യ മാററിവച്ചിട്ടുള്ളതും വളരെ കാര്യമാണു്. കാലാവസ്ഥനിമിത്തം സാധനങ്ങൾക്കു അമിതമായി വിലകൂടുകയാൽ സാധാരണ സാധുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതാവസ്ഥകൾ അവർണ്ണനീയങ്ങളാണു്. ഗവണ്മെന്റു ദീർഘവീക്ഷണകൗശല്യത്തോടുകൂടി സമയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ റേഷനിംഗ് രീതി ഇല്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഇപ്പോൾ ധനവാന്മാരല്ലാതെ പാവങ്ങളാരും കാണുകയില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം നിശ്ശേഷം ചത്തൊടുങ്ങുമായിരുന്നു.

ആഹാരാദികളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കുറവും, കൂടുതൽ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങാനുള്ള നിവൃത്തിക്കുറവും നിമിത്തം ദാരിദ്ര്യമനുഭവിച്ചു അകാലമൃത്യുവിനു എത്രയോപേർ ഇരയായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. ഇവിടുത്തെ, ഗവണ്മെന്റു, ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലതീരാത്ത സഹായങ്ങൾ എല്ലാം സ്മരണീയങ്ങളാണു. റേഷനിംഗ് രീതിയിൽ വരുത്തേണ്ട അത്യാവശ്യങ്ങൾ ഓരോന്നും, ഫുഡ് അഡ്വൈസറി കമ്മിററി മുഖേന അറിഞ്ഞുപ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കയുമാണല്ലോ. സർ, ഇതേവരെ രാജ്യത്തിനു സംസിദ്ധമായിട്ടുള്ള പുരോഗമനങ്ങളെല്ലാം ഈ നവവൽസരാരംഭത്തിൽ, ഏവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതിരിക്കാനിടയില്ല.

സർ, മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യവും ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായവുംകൊണ്ടാണല്ലോ പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ ഉത്തരോത്തരം ഉയർന്നുവരുന്നതു്. പിന്നോക്ക സമുദായസംരക്ഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെതിലും കൂടുതൽ സംഖ്യ ഈ ബഡ്ജററിലും കൊള്ളിച്ചുകാണുന്നതിൽ അവരുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയായ ഞാൻ കുതൂഹലചിത്തനായി തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. അവശസമുദായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മുഖേനയും അല്ലാതെയും ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യുന്ന സഹായങ്ങളെല്ലാം വിലയേറിയവയാണു്. അവകൾ ഒന്നൊന്നായി എടുത്തുപറയാൻ ഞാൻ ഈ സമയം വിനിയോ

ഗിക്കുന്നില്ല. പിന്നോക്കസമുദായോദ്ധാരണത്തിൽ ഏററവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസപ്രോത്സാഹനത്തിനു, പുതുതായി, കോട്ടയത്തും നാഗർകോവിലിലും ഹോസ്റ്റലുകൾ സ്ഥാപിച്ചും, കാളേജുക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സ്കാളർഷിപ്പുകളും മററാനുകൂല്യങ്ങളും നൽകിയും, ചെയ്യുന്ന സഹായങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം അനുസ്മരിക്കുന്നു. കോളനികളുടെ പുരോഗമനകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുവരുന്നതും അനുഗ്രഹപ്രദമാണു. കറിച്ചിയിലെ കാളനി അവശസമുദായോദ്ധാരണ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കു ഒരു മാർഗദർശകമാണു്. അവിടെ ഉദയം കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതിലും കൃതജ്ഞതയുണ്ടു്.

ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നുരണ്ടു പ്രധാന സംഗതികൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ സൗജന്യമർഹിക്കുന്ന, സമുദായക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ സദയം ഗൗനിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. പേരുമാറിയും, ജാതി, നാമമാത്രമായി മാറിയും, പിന്നോക്കസമുദായക്കാർക്കുള്ള സൗജന്യങ്ങൾ മററുപേർ അപഹരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയായാൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുടെ നേരെ ഗവണ്മെൻറു കാണിക്കുന്ന ദാക്ഷിണ്യം ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്താൻ വിഷമമായിരിക്കും. മറെറാന്നു വേലക്കാർക്കു പഴയപടി കൂലി നെല്ലായിട്ടു നൽകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരുകിലും, അതിലേക്കു സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള നെല്ലു് ഗൃഹസ്ഥന്മാർ വിററു് കൂലി ചക്രമായി നൽകുന്നതായി പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അറിവുകൾ ലഭിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. കൂലി നെല്ലും അരിയും ലഭിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു, പല വിതരണകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും അവർക്കു സാധനങ്ങൾ ലഭിക്കാതെയുമുണ്ടു്. ഇതു വളരെ വ്യസനമുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവമാണു്. വേറൊന്നു ഏത്രയും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഫുഡ്അഡൈ്വസറി കമ്മിററിയിലും മററു കമ്മിററികളിലും ഇവരിൽനിന്നുകൂടി പ്രതിനിധികൾ നിയമിതരാകുവാൻ ദയവായി അനുവദിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്.

മൂന്നാമത്തു് അടകുടിക്കാരുടെ കാര്യമാണു്. ഗവണ്മെൻറാനുകൂല്യത്തിൻപേരിൽ അടകുടികളിൽ നിന്നും ധാരാളം പേർ ഇപ്പോൾ ബഹിഷ്കൃതരാകുന്നുണ്ടു്. ഇതൊരു വിഷമപ്രശ്നമാണെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകുന്നതു സഹായമായിരിക്കും. സാധുജനങ്ങളുടെയും, കൂലിവേലക്കാരുടെയും കാര്യത്തിലും ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെൻറു് കാരുണ്യപൂർവം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന സന്ദർഭമാകയാൽ വിവരം ഇവിടെ എടുത്തുകാ

r. K. Kunju Panickar]

ണിക്കുന്നതാണ്. ആസാം കൂലിവേലക്കാരെ എടുത്തയക്കുന്നതിൽ പാരമ്പര്യമായി കൂലിവേല ചെയ്യുന്നവരും അദ്ധ്വാനശീലരുമായ പുലയർ മുതലായവർക്കു മുൻഗണന നൽകാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യണം. കൂലിവേലക്കാരുടെ ദാരിദ്ര്യശമനവിഷയത്തിൽ, പ്രത്യേകം ഒരു കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നതു സർവ്വപ്രധാനമാകുന്നു.

(At this stage the President Occupied the chair.)

അവസാനമായി ഇവിടത്തെ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ചിലതു പറയുവാനുണ്ട്. സംസ്കൃതഭാഷാഭ്യസനം കൊണ്ടുള്ള സംസ്കാരസമൃദ്ധി, അനിതരസാധാരണമാണ്. ഇവിടത്തെ സംസ്കൃതഭാഷാപോഷണ സഹായങ്ങൾ കൂടിയായാൽ, എല്ലാമായി എന്നു സമാധാനിക്കാമെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഒന്നാമതായി, തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിററിയിലെ പ്രധാനഘടകമായ, സംസ്കൃത കാളേജിനെ മററു കാളേജുകളോടൊപ്പം എല്ലാവിധയോഗ്യതകളിലും ഒരു സെക്കൻഡ്ഗ്രേഡ് കാളേജായി ഉയർത്തണം. അതുപോലെതന്നെ യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ സംസ്കൃത പരീക്ഷാ വിജയികൾക്ക്, ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനും ഡിഗ്രികൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. സംസ്കൃത ഭാഷയിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പാണ്ഡിത്യമുള്ള മഹോപാദ്ധ്യായന്മാരെയും മററും ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിച്ച് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. സംസ്കൃത വിദ്യാശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറു നൽകിയും മററും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഇതരഭാഷാഭ്യസനത്തിലും. തിരുവിതാംകൂർ കൈവരുത്തിയിട്ടുള്ള മുൻഗണനയെന്നോണം ഭാരതീയ സംസ്കാരസമൂൽഭൂതമായ ആര്യഭാഷാപരിപോഷണത്തിലും തിരുവിതാംകൂറിനുള്ള മെച്ചം ഏററവും വലുതാണു. സംസ്കൃതത്തിൻെറ എല്ലാ വളർച്ചക്കും തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബം പരമ്പരയാ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിലയേറിയ അനുഗ്രഹം ചരിത്രസാക്ഷ്യങ്ങൾകൂടിയാണ്. ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

MR. J. E. A. PEREIRA (*Commerce and Industry, North*): Sir, I congratulate Government and the Financial Secretary in particular for the presentation of the budget in such a ready manner especially the memorandum of the budget which contains such well covered estimates of receipts and expenditure in detail of various development Departments of the State. After 4 years of most gigantic war which is known throughout the whole world we are in great struggle. We were spending 38 lakhs of rupees in 1116 and 80 lakhs of rupees in 1117 all doubling up to Rs. 1,76,00,000 in the brief period. These are due

to war conditions. The expected revenue for 1118 *viz* 314·52 lakhs of rupees is a figure which have never reached in the history of Travancore. The Financial Secretary says that this is due to circumstances created by the war and even my frind Mr. Janardana Pillai says that it is also due to the fact of the development of several commercial undertakings. I shall point out to the members of this House that in the year 1114 the receipts from miscellaneous, railway and commercial transport of Government amounted to 28 lakhs of rupees. It has increased to 51 lakhs of rupees in 1118. This is a very clear indication of the progressive policy of Government. So I cannot accept the Financial Secretary's statement that the increase in the revenue is mainly created by the war. What I submit is that in the present time we would not be able to reach this level on account of war conditions alone. In other words we kept far-sighted wisdom side by side with the effects of the war. In regard to nation building and development departments the grand array of figures for the last 7 years deserves praise. As a member representing Commerce and Industry as well as my own individual capacity, I must heartily welcome the announcement of the Dewan—President that they are going to have a few more commercial enterprises, such as, sulphuric acid factory, hand-made paper etc. We have the basic materials for the manufacture of such acids. I am glad that the Financial Secretary has taken *enbloc* the surpluses. The fact that we are having a surplus of nearly one crore of rupees is not an easy thing. The argument adduced by the Financial Secretary for the introduction of the 50 per cent. of income tax on agricultural incomes and super tax is that it would be a check on the tendency for profiteering. Secondly 50 per cent. is not as bad as what is prevailing in British India.

As regards the explanation given by the Dewan regarding the conditions obtaining in British India, I join with the views of Mr. Karunakaran. The new taxation is not very burdensome, Sir, in the conditions obtaining here. I rightly agree with the Dewan President's argument that industry should stand on a parallel with agriculture. But my submission is if we are going to have it, there will be incidental expenses, and we must do it when we are having a surplus.

PRESIDENT: Order, order. I think it ought to be made clear that for many months, if not years, it has always been borne in on us that we are keeping our taxation on a lower level *vis a vis* British India. And suggestion has been made in quarters which cannot be wholly ignored that that circumstance is trying to attract capital from outside, and that from what may be called profiteers and unsocial factors. That is a point which has to be borne in mind. I do not want to be more specific than that.

MR. J. E. A. PEREIRA: The proposed land-tax is an experimental measure. The incidence of taxation that is obtaining at present is a very severe handicap. But my contention is that our sources of revenue are so elastic and show clear indication of increasing that we

[Mr. J. E. A. Pereira.]

can give up land-tax without resorting to any taxation at all. I am glad that the Dewan stated that due care will be taken in the application of the rules. My only contention is that this could have been done a little earlier instead of at the present time. The cardamom planters must be brought into line with this, as put forward by my friend Mr. Mackar Pillai. I think that the limit of Rs. 5,000 fixed must be reduced.

I now turn to the question of food. There is severe shortage even after what has been given by the Imperial Government. We all appreciate very much the earnest efforts made by the Dewan-President and the Food Controller, who is even now in Delhi, with the happy co-operation of the adjoining State of Cochin.

In regard to the working of the rules for the distribution of food we all know that, by the very nature of the subject, there will be abuses. We are glad that attempts are being made to stop abuses.

I shall now try to deal very briefly with some other questions, such as, standardisation of coir products, coastal transport and minerals.

Regarding the standardisation of coir products, I am very glad to note that a board is going to be set up in co-operation with Cochin and the neighbouring Province. We all know the wonderful help given by you to the industry when it was even at the point of death. The Dewan got huge orders for coir. And the present attempt to have standardisation is a proof of the ever-vigilant care of the Dewan.

I heartily welcome the provision for securing additional electrical energy. If we are to have extensive industrialisation, we must take electricity all over the country. I am glad to note that we are going to purchase 3,000 K. W. as an addition to the energy from Pallivasal. This will help new industries by providing cheap power

As regards coastal transport, since Travancore is a maritime State, it is absolutely necessary that we should have a coastal transport of our own. In course of time this will prove a very big asset, bringing in a huge revenue to the State.

Regarding mineral sands, so much has been said by the Dewan both inside the House and outside. I happen to be the Indian pioneer in this industry and I happen to possess some knowledge of it. But let me state that I do not know anything technical about it. Titanium, chlorium and other things are being extracted out of the mineral sands. But nobody thought about phosphate until the question of fertilisers came into prominence. The University Research Department has, due to my endowment, brought out this subject. I am glad that they have taken up the question of phosphate. This will enhance the reputation of Travancore, and all glory to the Research Department. Our monazite contains 30 per cent. of phosphate contents and we will be able to produce good synthetic manures.

Sir, regarding the extraction of titanium from ilmenite, I think it will be a difficult thing for the simple reason, only two people in America have been doing this for over a decade and more. It may be that anybody can produce titanium from ilmenite. But the fact that only these two people have been doing it unchallenged shows that there is some secret about it. If anybody can find out a formula for the extraction of titanium, I shall be the first to start that industry.

PRESIDENT: I presume that the honourable member is aware that one of the two men has been charged with commerce with the enemy.

MR. J. E. A. PEREIRA: I am aware of it and I believe there is some truth in that.

I trust that the contribution out of surplus of Rs. one lakh to Distress Relief Fund will stand in very good stead for meeting any crisis.

With these words, I conclude my speech.

MR. G. VELU PILLAI (*Karunagapalli cum Kartikapalli*): Sir, the Financial Secretary has stated in his budget speech that there has been a progressive growth of revenue from year to year ever since you became the Head of the Administration. The anticipated revenue for 1119 has reached the record figure of 365·54 lakhs. Of course, such a large revenue is due to the abnormal conditions consequent on the war. Our State is the third in rank among the Indian States in the matter of revenue, the other two being Hyderabad and Mysore. Sir, if war continues for some years more (though we wish the contrary), I think our revenue may exceed that of Mysore and may even threaten the Hyderabad revenue.

The main features of the Budget have already been discussed here by many of the honourable members and so I wish to speak about one or two general matters only. The total expenditure for the next year comes to about Rs. 328 lakhs. If this is going to be a permanent expenditure, I think we will be in a hard position after the war. When the war has ceased and the abnormal conditions subside there is every likelihood that our revenue will again decrease and come down to some where near three crores. In that case if our expenditure remains stationary, we may be running into debts.

In this connection it is gratifying that we have a Reserve Fund of about Rs. 130 lakhs and a Revenue Reserve of about Rs. 55 lakhs. My only complaint is that this is not sufficient enough. Some honourable members here accused Government for storing for posterity. But they forget the very fact that they themselves are doing the same thing, *i.e.*, storing for posterity, in their own individual and private capacities. After this abnormal time when we are having surplus of money, we are going to have a time of depression also. The increase of money in circulation is now unparalleled in the history of the Country, and the depression that we are going to have will also be unparalleled in the history of our State. That is what the last war has taught us, and we are justified in anticipating that history will repeat itself. Sir, we

[Mr. G. Velu Pillai.]

are all aware of the Wall Street collapse, the Hoover moratorium and the formation of National Government in England by Ramsay Macdonald, to save the pound, but finally suspending the gold standard. So as a safeguard against future depression it is always safe to have a strong reserve fund.

Regarding the tax on agricultural income, it is always justifiable Sir, to take a portion of the surplus from the rich and give it to the needy and poor. I entirely agree with Mr. Mackar Pillai and Mr. K. R. Narayanan in their views There is a set of people Sir, who are always afraid of the word "tax" being mentioned, like Dicken's Miss Bettey in David Copperfield, who is always afraid of the word "donkey" being mentioned.

About the food position, self-help is always the best help and I doubt whether we are helping ourselves as much as we ought to. The Government's drive for intensive and extensive cultivation of paddy has not met with the desired success. The main difficulty for intensive cultivation is the difficulty of getting manure in sufficient quantities. Though Government have opened several manure depots in various parts of the State, there is no sufficient quantity of manure in any of them. Only the depots are there with the depot keepers.

Then, Sir, the cultivator should be able to obtain good advice from the Agricultural Department about the selection of seeds, manure, etc. If good and selected seeds are used, the yield will be about twice or sometimes thrice the present yield.

About the chemical composition of the soil also, it is better to have good knowledge so that such crops for which the soil is best suited may be raised there. We were very glad to hear, Sir, your announcement the other day about giving Rs. 1000 per month from your salary for this purpose, namely for the chemical analysis of the soils of the country.

More swampy areas from the Reserve Forests should be leased out for cultivation. There are portions in the interior of the forests which have not been explored till now and one of the things that stand in the way of successful cultivation there is the want of sufficient means of communication. If communication facilities are increased, it would be possible to convert more swampy areas into cultivable lands.

PRESIDENT: Order, order. I have about 15 or 17 honourable members still to speak. I hope honourable members will therefore exercise a certain amount of forbearance and speak as short as is absolutely necessary. I would like to have the views of every honourable member in this House who wants to speak.

MR. G. VELU PILLAI: I will stop after referring to one more matter only that is the population pressure in the State. In ten years our population has increased by more than 10 lakhs. The subject of population pressure is coming to the forefront. Unfortunately there is no topic which is being discussed with more dogmatism, prejudice and even superstition than the movement of population. The scheme of

communal representation has imported political fervour into the discussion of numbers Population and food shortage are inter-related. Without a voluntary check on the size of the family all the remedies would only be temporary. For the population will rise again to the maximum number of persons the land can support and upset the established man-land ratio. The promoters of child welfare movement should definitely adopt as one of their principal objects the spreading of practical knowledge about the use of contraceptives and their distribution Where child welfare centres have been started, they could easily become birth control clinics also. It is also good, Sir, if we can arrange for lectures to be broadcasted about methods of contraception and birth control. (President's bell.)

SRIMATI DEVAKI ANTHARJANAM (*Nominated*) : സർ, ഇന്നത്തെ യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതിമൂലം ലോകമൊട്ടുക്കു വളരെ വിഷമങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഗവൺമെൻറു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചിലവിനങ്ങളിൽ സാരമായ കുറവുകൾ വരുത്താതെയും അസഹ്യമായ നികുതികൾ ചുമത്തി സാധുക്കളെ ക്ലേശിപ്പിക്കാതെയും ഒരു നല്ല തുക മിച്ചം വരുത്തുക ബഡ്ജററു അവതരിപ്പിച്ചു കാണുന്നതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറിനേയും വിശിഷ്യാ, ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയേയും ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇന്നു ഗവൺമെൻറിൻേറയും ജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ഏററവും പ്രധാന പ്രശ്നം ആഹാരകാര്യമാണല്ലോ. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നാട്ടിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവൺമെൻറ് നാനാപ്രകാരത്തിൽ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വരുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും വെറുതെ ഇടാതെ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും, കട്ടംകൃഷി ചെയ്തു കൂടുതൽ വിളവെടുക്കുന്നതിനും പുഞ്ചനിലങ്ങൾ ഗവൺമെൻറു നേരിട്ട് കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും, വനങ്ങളിൽ കൃഷിക്കു പററിയ ഭാഗങ്ങൾ നെൽകൃഷിക്കു കൊടുക്കുന്നതിനും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ഏററവും സ്തുത്യർഹങ്ങളാണ്. ഫാറസ്റ്റിനു ദൂഷ്യമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ—നെൽകൃഷിക്കു ഏററവും പററിയ ഭാഗങ്ങൾ—ഇനിയും ഒട്ടുവളരെ കാണാതിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള തരിശുഭൂമികൾ പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിക്കു കൊടുക്കുന്നതു് വലിയ അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. നെല്ലു് എവിടെയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾ അവിടെ ഓടിയെത്തുന്ന കാലമാണ്. ഏതു കാട്ടിൽ പോയി കൃഷിയിറക്കാനും, ഏതു ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനും സാധുവായ കൃഷിക്കാരൻ എപ്പോഴും ഒരുക്കമാണു.

[Srimati Devaki Antharjanam.]

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന് വേണ്ടി രാജ്യത്തെ മുതലെടുപ്പിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗം ചിലവാക്കുക എന്ന നയം വളരെക്കാലമായി നമ്മുടെ ഗവമെന്റു സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതുമൂലം രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസനില വളരെ ഉയൎന്നിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വളരെ പുരോഗതി വന്നിട്ടുണ്ട്. സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സൎവ്വകലാശാലയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി ഒരു ജീവൻ വീണിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ചില വൎഗ്ഗങ്ങൾ രാജ്യത്തിലുണ്ട്. വൎഗ്ഗീയമായി പറയുന്നപക്ഷം ഞാനുൾക്കൊള്ളുന്ന നമ്പൂതിരി ബ്രാഹ്മണസമുദായം ഒരു കാലത്ത് വിദ്യയിലും വിത്തത്തിലും വിവേകത്തിലും മാൎഗ്ഗദൎശികളായിരുന്നു. ശ്രീ: ശങ്കരന്റെ പിൻഗാമികളായ ഇവർ കാലോചിതമായ നവീനവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഏൎപ്പെടാൻ താമസിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് ഇന്ന് പല പരാജയങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്ക് പരിഹാരമായി ഗവമെന്റു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹായങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ പിന്നോക്കമാണ്. യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും മാമൂൽപ്രിയന്മാരും ബാലികമാരെ സ്കൂളിൽ അയക്കാൻ വിമുഖരാണ്. അവൎക്കു ധനസ്ഥിതിയും കാണും. നേരെമറിച്ചു ധനസ്ഥിതി തൃപ്തികരമല്ലാത്തവർ കാലോചിതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പെൺകുട്ടികളെ അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായും ഗവമെന്റിന്റെ ആനുകൂല്യംകൊണ്ടും മൂന്നുനാലു നമ്പൂതിരിബാലികമാർ കാളേജ് ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയേടത്തോളം അവരുടെ രക്ഷകൎത്താക്കൾ അവരുടെ പഠിപ്പു പൂൎത്തിയാക്കാൻ ധനസ്ഥിതിയില്ലാത്തവരാണെന്നാണ്. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസപുരോഗതിക്കു ഗവമെന്റിന്റെയും സൎവ്വകലാശാലാ അധികൃതന്മാരുടേയും കൂടുതൽ സഹായം അപരിത്യാജ്യമായിരിക്കുന്നു

സർ, ഇന്നത്തെ ഈ ദുർഘടഘട്ടങ്ങളിൽ, അങ്ങയുടെ വിദൂരവീക്ഷണവും, പ്രതിഭാശക്തിയും ഞങ്ങൾക്കു വലിയ ആശ്വാസമായിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സചിവോത്തമനായ അങ്ങയുടെ സേവനം ദീൎഘകാലം ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ജനങ്ങൾക്കു വലിയ അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ്. ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന് മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനോടും രാജകുടുംബത്തോടുമുള്ള ഭക്ത്യാദരങ്ങളെ യഥാവസരം തിരുമനസ്സറിയിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. C. JEBAMONY NADAR: I view the speech of the Financial Secretary as representing the true state of affairs in regard to the finance of the State. He has not been over-estimating and has modestly prepared the budget figures for the ensuing year. As such, I regard his speech as a very frank one.

Regarding the revised estimate for 1118, I note with satisfaction that our revenues would actually be much higher than what was anticipated. Some of the new proposals in the next year's budget would I believe be beneficial to the State.

Having said so much I would like to bring one or two matters to the notice of this House. The first is about transport. I am fully aware of the difficulties at a time such as this to conduct bus services to satisfactorily meet the over-growing passenger traffic. But I feel that immediate solution has to be found to tackle the over-crowding of passengers in the bus stations and their attempts to effect forcible entry into the vehicles.

PRESIDENT: Steps are being taken to see that tickets are issued 15 to 20 minutes before the bus starts.

MR. JEBAMONY NADAR: Thank you, Sir. That is all that I have to say about that at present. Apart from the present war situation it is more or less clear that passenger traffic between Trivandrum and the South is growing day by day. The only solution I can see to cope with this, is to extend the railway from Trivandrum to the South whatever might be the sources that may protest to such extension. I do not mean to say that it must be done just now. I would however, desire that the Government would now begin to take such initial steps as may be necessary so that the work may be started soon after the termination of the present war.

Paper currency has taken the place of gold and silver coins. In exchange for agricultural products and valuable commodities we could get only currency notes. The labourers no longer receive copper coins as their wages. At present paper money is issued by other Governments and banks and we have to accept them as equivalent to valuable metals. I do not know why our Government should not issue paper money until the present world situation improves.

I want to urge another point for the consideration of this House. It is a fact that many primary schools are being closed because grants-in-aid are refused to them. I do not want to argue the point. The reason stated by Government is that the management is bad and the manager is not conducting the school properly etc. But if the manager is bad, Government should not neglect their duty which they owe to the people. All that I have to say on this point is that, if a management school is closed, Government should immediately undertake to continue the school so that the education of the pupils of the locality may not suffer.

I heartily welcome the newly started scheme of coastal transport. To me the future of that venture appears, bright. I hope that ere long Travancore would produce many valiant sailors.

[Mr. C. Jebamony Nadar.]

Now let me turn to the food problem. I regret I am unable to share the views of many of my honourable friends. I view the subject from two aspects, one that of the consumer and the other that of the producer. The producer is invariably a villager and tiller of the soil while the consumer lives in a town engaged in commerce, trade, industry or banking or practises a learned profession. When his food supply is affected, he uses the press and public platform to give wide publicity and thereby canvass public opinion. That is always what we read in the papers which identify themselves with the consumers. So this cry of "more food" becomes so vociferous that the groanings of the produced are not heard. It appears to me that it is from the stand point of consumer that the various rules are framed and enforced. Such rules must therefore be defective.

Now when a man who has hoarded money appeals to Government to supply his daily bread, Government may think it their duty to grant his prayer. But it should not be forgotten that such a man is one who has failed in his duty to himself I mean the primary duty of every man to find his own food. Of course the case of the disabled, the landless poor and temporary settlers stands on a different footing. In their cases the demands are just. But as for a rich man there is no justification as to why he could not have spent a small portion of his earning in acquiring lands fit for production of food crops and cultivate them so as to feed himself and his family?

VARKALA K. MADHAVAN: What about the landless poor?

MR. C. JEBAMONY NADAR: I have said that their demands must be considered. The popular impression is that nothing is impossible with the present Dewan. From what we have heard and seen and from official reports we can legitimately draw that conclusion.

PRESIDENT: But the actual facts are contrary? (Laughter).

MR. C. JEBAMONY NADAR; I do not think so, Sir. Reports of what is happening to poor Travancoreans who may carry one or two *pakkas* of rice along the public roads in the adjacent British Indian districts, are heard by those who live on the borders of Travancore. However heartrending they may be we cannot complain against them.

We feel, Sir, that the Government are doing all that they could to provide food to every one in the State. We know the strenuous efforts of the Government to secure supply of rice from outside. It is my firm conviction that if the present Dewan, with all his admitted powers of persuasion has found it not possible, I am sure none else could do it. Let us examine the position in the light of these facts Travancore is now left alone to solve its food problem. Now the enemy is in possession of Burma, on which we have been depending for our food supply. The supply from that country is thus cut off. The position is therefore clear that we could no longer rely on any other country for our food supply. But how do we stand at present regarding our food. There are various business interests such as commercial, industrial and banking. Many have gone in for money crops. I would suggest that every one of these would do well to make up their minds to produce as much food grains as they require from the lands in their possession. That should be their endeavour in future years also.

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: So then, does the honourable member like a re-distribution of the landed properties in Travancore? Is that a possible clue?

MR. C. JEBAMONY NADAR: So far as I understand you, Sir, a re-distribution regarding crops is the present need. If the majority of the people in Travancore, have a mind, Travancore can very easily produce as much food grain as she requires. Of course, there might be a small shortage which can be easily made up by suitably supplementing. Can we neglect a duty which we thus owe to ourselves? The condition of soil for paddy cultivation in Travancore is not unfavourable. Again, there is the capitalist and absentee landlords. Lands in Nanjinad are owned by a gentleman residing in Trivandrum who may not know where his land lies and may not care as to how his land is cultivated. They know full well that their lessees are not interested in maintaining the fertility of the soil and all that they aim at is to secure a fairly good interest on the money which they have invested. The point I am at is, if there is not sufficient quantity of grain, at present, we too have contributed to that sad state of affairs. We can no longer remain so. If each and every one of us take a personal interest there is scope for increasing the out-put. Added to that, there is the proposal of Government for intensive cultivation. I appreciate that move. But another difficulty has arisen at this juncture.

There is a proposal to take away the entire paddy from the land-owners, ryots and cultivators. The Dewan-President made a pronouncement to that effect the other day and that means the paddy which is the property of the cultivator, will be taken away by Government. If that is going to happen it will hit hard the poor ryot. Cultivation of paddy is not like the cultivation of other crops. If an individual plants rubber or tea, it goes on yielding for years and the rule is plant once and thereafter collect what it yields. But not so in the case of paddy. The cultivation of ginger requires less labour and care than paddy. In the case of paddy crop, day to day attention has to be devoted to it. Paddy has to be planted during every season. It is a tender grass affected by climatic and atmospheric conditions and liable to be attaked by pests and diseases. Now the cost of labour has also risen. Equally high is the cost of manure. There is the difficulty of procuring cattle now-a-days. All these are real and practical difficulties. Notwithstanding all these, the price of paddy is controlled but not of the other essential commodities which the ryot requires for his every day life. Hence, there is a growing difficulty in the matter of paddy cultivation. As a matter of fact, this year the cost of weeding one acre of land at Nanjinad is about Rs. 40 in certain elahs. Taking into account the labour charges at 8 annas per head coupled with the enormous cost of manure and other difficult conditions under which paddy crops are raised Government should have all sympathy for the already hard hit paddy grower, in taking away from him what he could legitimately claim as his own property. They should also consider the point whether such a procedure would not affect future cultivation and production.

PRESIDENT: The honourable members should realise now what the Government's idea is. It is not the desire of Government to take the whole of the paddy to themselves without making sufficient provision for the means of subsistence, seeds for cultivation, etc., on the part of the owners. The idea is that instead of the owner exercising the discretion to give what he likes to the Government, Government will exercise discretion and take the balance left after giving what is necessary for the land holder, giving in ample measure beyond the necessity for cultivation purposes, with a view to largely benefit him. It is not at all the intention of Government to prevent the man who cultivates land from getting the legitimate fruit of that enterprise.

MR. C. JEBAMONY NADAR: But, there is another side of the picture. What is it that a cultivator has to pay to Government under the present rules—pattom assessed during settlement time! I believe that this assessment of pattom was based on condition existing about 60 years ago. Since then, the soil has become deteriorated, and conditions have changed. So then, most of the paddy lands will not yield even half as much as it was estimated in those days of careful cultivation. There is yet another aspect to ponder over. Certain lands have been let to lessees. What the landholder gets is only pattom. Is that entire quantity to be taken over by Government? If so, what will the landholder do? That is a position which cannot be ignored.

Again, Sir, it appears to me that, the situation regarding paddy is getting more and more difficult now-a-days, for people are not able to purchase it as and when they like. In previous years, private sale of paddy was not prohibited and there was free trade and so there was no anxiety on the part of the consumers. Now all the paddy is in the hands of Government and they alone can distribute it. What could in former times be got in any village, could now be got only in a few localities. Naturally, this adds to the feeling of want and consequently increases the cry of demand. In future, Government should, as far as possible, stock paddy in as many villages as possible and try to obviate the difficulty of purchasing. This is yet a vital matter affecting the ordinary people......(President's bell).

MR. K. G. GOVINDAN (*Pattanamtitta*): Sir, I congratulate the Financial Secretary for having prepared a surplus Budget for the next year. I also congratulate him for the brevity and clarity of his speech in introducing the Budget. Many honourable members have spoken on the subject and have offered useful suggestions. I shall advert only to one aspect of the budget, the burning question of the day, and in view of the observation of the President that there are many speakers yet to participate in the discussion, I shall not advert to other aspects. I refer to the invidious distinction shown in the matter of rationing of rice to the servants of the Government. A Government servant and the adult members of his household get at the rate of one nazhi of rice per head per diem, whereas, a non-Government servant gets only 1 Edangali of rice per head per month. There is thus an enormous disparity. This rationing of rice, I submit, is looked upon by the general public with great resentment.

If it were a railway company or some other incorporated company who are solicitous of the welfare of their employees I could have well understood the position. The position of the Government is not like that of an incorporated company. I submit, Sir, that Government has no right, no justification, especially in times as this, to make provision only for its servants. Every non-servant of Government, every subject of His Highness the Maharaja, especially in times like this, has got the right to be provided for, like any servant of the Government. I go a step further, every non-servant of the Government who is the producer of food grains has got more right to be provided for, than the servant of the Government.

Sir, if the Government wants to make provision for its employees as I think they legitimately should, I should suggest one course. We have got a very great surplus for the next year. Let a good portion of the surplus be diverted towards war allowance to the employees of Government, I have no quarrel. Many persons in the country will not have any serious quarrel over that.

But I submit, for Heaven's sake, stop this invidious distinction. Sir, I submit, this distinction will create unrest in the country; it will lead to food riots in the country; it is dangerous to the country; it is calamitous to the country; it is ruinous to the country. This course will be dangerous to the servants of Government; it will be calamitous to us and it will be ruinous to both. Therefore, Sir, for the safety of the servants of Government and for our own safety let there be an equal distribution of rice to all persons of the country.

Let us live together; let us starve together and if necessary, let us die together.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : സർ, ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി അവർകളുടെ ബഡ്ജററിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ ചില അപശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ഇട വന്നതിൽ ഞാൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. ആഹാരവിതരണസമ്പ്രദായത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തമ്മിൽ ലഹള ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞുകേട്ടതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ഇവിടെ ഒരു ലഹളയും ഉണ്ടാകയില്ല. ആക്ഷേപം ഒന്നും കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും ഒരു ലഹളയും ഉണ്ടാകയില്ല. ആകപ്പാടെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ദയവായി ആലോചിച്ച് ചെയ്യേണ്ട സംഗതി അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലെ അസംബ്ലിമെമ്പരന്മാരും താലൂക്ക തഹശീൽദാരന്മാരുമായി ഏകോപിച്ചു കരക്കമ്മററികൾ സ്ഥാപിച്ച് ആഹാരസാധനവിതരണം ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ വിതരണത്തിൽ കരക്കമ്മററിമെമ്പറന്മാരിൽ ചിലർ തെററുകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷവും അതിനെ കാര്യമായി ഗണിക്കാതെ ന്യായമായ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചാൽ വിഷമതകൂടാതെ

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടക്കും. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു മണി നെല്ലും സർക്കാരിന്റേതല്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ലാ. അതിനാൽ മുഴുവൻ നെല്ലും സി. ഐ. ഡി. ക്കാരെ വച്ച് എടുക്കണം. അപ്രകാരമായാൽ നാഴി അരി കിട്ടുന്ന ഒരാളിന് ഉരിയ അരിയെങ്കിലും കൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. ൧൦ ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ അരി കൊടുത്തിട്ട് പിന്നീടു ഇല്ലായെന്നു പറയുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് എന്നും കുറേശ്ശ കൊടുക്കുകയാണ്. പട്ടിണി കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്ന പാവങ്ങൾക്ക് അരി ഏഴരപ്പണത്തിനു വിററു പണം സമ്പാദിക്കുന്ന ദ്രോഹികളെ വളത്തണമെന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള സകല ആളുകൾക്കും ഓരോ തോതിൽ ആഹാരവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു എനിക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. അതിൽ ഗവണ്മെന്റു അശേഷം ഭയപ്പെടേണ്ടാ. സാധാരണ മലയാളികൾക്ക് കഞ്ഞികുടിക്കുന്ന മലയാളി എന്നൊരു പേരുണ്ട്. ചേമ്പ്, ചേന, ഏത്തൻകാ മുതലായവ കൂട്ടി കഞ്ഞി കുടിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവർ ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ഇപ്രകാരം ഒരു പേർ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എല്ലാവർക്കും നാഴി അരി വീതം കൊടുത്താൽ തീർച്ചയായും കഞ്ഞിവച്ചു കുടിച്ചു വിശപ്പു ഒരു മാതിരി അടക്കാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ട് വിതരണത്തെപ്പററി എനിക്ക് ഇത്ര മാത്രമേ പറയുവാനുള്ളു. ദിവാൻ പ്രസിഡൻറവർകൾ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു തിരുവിതാംകൂറുകാരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പഴയകാലത്തു് ഒരു പ്രൈവററു സെക്രട്ടറി തിരുവിതാംകൂർ സംഗതികളിൽ അനാവശ്യമായി പ്രവേശിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു ബഹളം കൂട്ടിയവരാണ് തിരുവിതാംകൂർകാർ. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജിയെപ്പററിയോ പ്രൈവററ് സെക്രട്ടറിയെപ്പററിയോ ചീഫ് സെക്രട്ടറിയെപ്പററിയോ യാതൊരു ബഹളവും ഇന്നു ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു നല്ല വള്ളക്കാരന്റെ കൈയ്യിലാണ് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വഞ്ചിയെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഏതവസരത്തിൽ എന്തു ചെയ്യണമോ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരാളാണ് നമ്മുടെ ദിവാൻജി. രാജകുടുംബത്തിന് അദ്ദേഹത്തിൽ അത്രയധികം വിശ്വാസവുമുണ്ട്. പട്ടിണി കിടന്നു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന സാധുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ പൊന്നുതമ്പുരാന്റെ പൊന്നുദിവാൻജി തീർച്ചയായും വേണ്ടതു

ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ആഹാരവിതരണത്തിൽ യാതൊരു കുഴപ്പവും ഇവിടെയുണ്ടാകയില്ല. ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാതെ തോന്ന്യാസമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ഉദ്യോഗാനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രസിഡൻറവർകൾ മുക്കാലിയിൽകെട്ടി അടിപ്പിക്കണം. സാധുക്കൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യേണ്ട നെല്ല് സംഭരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രോഹികളെ അടിച്ചമൎത്തുക തന്നെ വേണം. അതുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിനോട് അഭ്യൎത്ഥിക്കുന്നതു് ഇത്ര ഒരു സംഗതിമാത്രമാണ്. ആരെയും വിശ്വസിക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല. സി. ഐ. ഡി. ക്കാരെ വച്ച് നെല്ലുമുഴുവൻ ശേഖരിക്കണം. കൺട്രോൾ എടുത്തുകളഞ്ഞാലും തരക്കേടില്ലെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. ശരിയായ രീതിയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടുകൂടി പ്രവൎത്തിച്ച് നെല്ലുവിതരണപദ്ധതിക്ക് ഒരു പരിഹാരമാൎഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കണം. ഞാൻ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയെ ശക്തിമത്തായി പ്രശംസിക്കുന്നു.

ഇനി ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും ഡാക്ടർമാരേയുംപററി ചിലതു പറയുവാനുണ്ട്. ടൗണുകളിൽ പട്ടികളെ കൊല്ലാൻകൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലും റബ്ബർവണ്ടിയിലാണ്. എന്നാൽ ജനങ്ങളോടുള്ള പെരുമാററം നേരേ മറിച്ചാണ്. ചില ഹൃദയമില്ലാത്ത ഇൻസ്പെക്ടർമാർ റോഡുകളിൽ നഗ്നമായ രീതിയിൽ പ്രേതങ്ങളെ വഴിയിൽ പരസ്യമായി ചിലപ്പോൾ ഇടാറുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെയാണ് ഡാക്ടർമാരുടെയും പ്രവൃത്തി. ചില സാനിട്ടറി ഓവർസീയർമാരുടെ പെരുമാററം കാണുമ്പോൾ എനിക്ക് അത്യധികമായ സങ്കടം വന്നുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ മനുഷ്യരെ പട്ടിയെക്കാൾ ഉപരിയായി വിചാരിക്കണം എന്നൊരപേക്ഷയുണ്ട്. പട്ടണത്തുപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ജീവനുള്ള ശവമേ, ചത്തശവത്തെ നോക്കു എന്നാണു എനിക്കും പറവാനുള്ളതു്.

അടുത്തതായി ഞാൻ സംസാരിക്കാൻപോകുന്നതു് സാധുസംരക്ഷണത്തെപ്പററിയാണ്. സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ അവർകൾ ലോകപ്രസിദ്ധനാണു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇൻഡ്യ മുഴുക്കെ അറിയാം. പരിപാവനതയും മഹച്ചരിതയും ആയ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വന്ദ്യമാതാവിൻെറ പാവനനാമധേയത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു് തുറക്കുവാൻ

[Mr. T. C. Kesava Pillai]

പോകുന്ന സാധുസംരക്ഷണകേന്ദ്രം പരിപുഷ്ടിപ്പെടുകതന്നെചെയ്യുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സാധുക്കൾക്കു് അന്നവസ്ത്രാദികൾ കൊടുത്തു് സംരക്ഷിച്ച് അവരെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്ന ജോലിചെയ്യിക്കണം. തിരുവനന്തപുരത്തു് ഇരുനൂറ് ഭിക്ഷക്കാർ വരും. അല്ലെങ്കിൽ കൂടിപ്പോയാൽ ൩൦൦ ഭിക്ഷക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ടൗണിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു നട്ടം തിരിയുന്ന പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ എനിക്കു് പരമസങ്കടമാണുണ്ടാവുക. ജോലിചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാധുക്കളെ പൂവർഹൗസിൽ താമസിപ്പിച്ച് സംരക്ഷിക്കണം. ഈ സാധുസംരക്ഷണസ്ഥാപനം നിശ്ചയമായും ഒരു വിശുദ്ധനാമധേയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതുകൊണ്ടു വളരുമെന്നുതന്നെ തീർത്തുപറയാം.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ തൃപ്പരപ്പ് ഇറിഗേഷൻസ്കീം ഉടൻ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു്, ഒരു അസംബ്ലിമെംബർ എന്ന നിലയിലല്ല—കേവലം ഒരു കർഷകവ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്തുപതിന്നാലുവർഷക്കാലമായി തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ സ്കീം നടപ്പിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു്. ഇതുവരെയായി ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ഇതു താമസിക്കരുതെന്നു സ്വാമിയോട്, ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ചീഫ് ഇൻജിനീയരെക്കൊണ്ടോ ഇറിഗേഷൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടോ കൊള്ളുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുകയില്ല. അവരെല്ലാം സമർത്ഥന്മാരാണു്. പക്ഷെ എത്ര ലക്ഷം രൂപയാണു് ഇവർ ലാപ്സാക്കിക്കളയുന്നതെന്നു ഓർക്കുമ്പോൾ എൻെറ ഹൃദയം തകർന്നുപോകുന്നു. ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും അവർക്കു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം ഉപ്പുകൂട്ടി തിന്നിട്ടും പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കേണ്ട പണം പാഴാക്കിക്കളയുന്ന ഉത്തരവാദിത്വബോധശൂന്യരായ ഇവരെ വീട്ടിൽ പറഞ്ഞയക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. പണ്ടു ഇവിടെ ചീഫ് ഇൻജിനീയരായിരുന്ന മിൻജിൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ഓരോ ജോലികൾ നടത്തിക്കുകനിമിത്തം അവരെ ഇന്നും ജനങ്ങൾ നന്ദിയോടുകൂടിയാണു് സ്മരിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ ഇൻജിനീയറന്മാർ അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് കണ്ടെങ്കിലും പഠിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഓരോരുത്തരെയും ശിക്ഷിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഞാൻ ആവേശംകൊണ്ടു വഴിതെറ്റി സംസാരിച്ചതിനു് മാപ്പുചോദിച്ചുകൊണ്ടും ഇറിഗേഷൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഇനിയെങ്കിലും സൽബുദ്ധി തോന്നണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ എൻെറ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. D. C. JOSEPH (*Nominated*): Sir, the year 1119 is prosperous under difficult circumstances and a period of distress and anxiety. In the midst of worries and anxieties around, there is peace, prosperity and contentment in the country. I must extend my hearty congratulations to Mr. Lakshminarayana Iyer, the custodian of the exchequer of Travancore for a prosperous budget. After a close study of the local conditions he has provided sufficient funds for all utility departments; But Vanchi's mighty monarch's magnanimity and munificence are manifest in all the creditable achievements of the State because I can say without the least fear of contradiction that Travancore brain is mightier than any of the British Indian brains. The Temple Entry Proclamation was carried out by one stroke of the pen—a marvellous reform. Travancore brain is brighter today. Attempts considered impracticable in British India is achieved in the 1119 budget. In spite of the relentless attitude of the merchant, inspite of the hard-heartedness of the agriculturists, and inspite of the treachery of the hoarder and the profiteer the Government is controlling the present situation quite satisfactorily. Sir, I must say that this is a consoling feature of the present administration. When there was trouble the Government was able to control it. Sir, I say that this is a consoling feature because in the Council Chamber the electric fans are intact, our children are not being driven to become orphans, our girls are not compelled to attain premature widowhood and our hospitals are not filled with the wounded or injured in the battle fields. It is all because there is A.R.P. in Travancore. He is Anandapadmanabas' Reservoir of Protection. Evacuees from Burma, Java and other countries enter our State in large numbers and they are rendered all possible help.

I may now deal with one or two important Departments. Of these the most important is the Electrical Department. The head of the Administration was good enough to provide Rs. 24 lakhs for this Department so that new industries may come into existence which will help to solve the future problem of the country.

Then I come to the Public Health Department. Though Dr. Tirumurthy is not the head of any Department, as one responsible for shaping the future programme of these Departments, I hope he will do everything in his power to improve the condition of the Sidha Vaidyans who number about 17000 and who cater to the needs of about 10 lakhs of Tamilians in South Travancore. I am glad a Tamilian is the head of the Medical Department. As such these Vaidyans are sure to get better treatment at the hands of the Government.

Then a word with regard to irrigation. Irrigation requires proper attention at this time. We want more food. We want to live in Travancore. As such the Irrigation Department has to be well attended to. Water distribution is left entirely in the hands of irresponsible, inefficient and corrupt maistries. So great deal of complaints come from the agriculturists and paddy cultivation suffers very much.

[Mr. D. C. Joseph]

It must be remembered that a better type of mastries should be appointed to control the water distribution system in the various channels in South Travancore. And also you should see that irregular conversion of hundreds of acres of land in the Nilapara channel are fed as well. They must be brought under proper irrigation control.

With regard to the Sanitary Department it is doing very satisfactory work and provision must be made to cope with the increased number of epidemics which are prevailing in the State.

I want to speak on one more point. That is with regard to food supply. With regard to Nanjinad Government tried its level best. But in spite of this the people did not co-operate but went in for black market to escape the restrictions imposed on the transport of paddy from one place to another. Government should take stringent measures for preventing corruption and even for hoarding. Why should we suffer when there is plenty? Government must come to our rescue. While public men do not realise the situation it is the duty of the Government to transport paddy from one part of the country to another. When Nanjinad is hoarding why should Parur starve? So Government should enforce strict control over the distribution of paddy equally and fairly.

I am glad to mention that His Highness the Maharaja's Government is going to take all agricultural crop from the next year. Well Travancore has taken the lead. Travancore has been known for its lead in several matters. Administration is being made brighter by the borrowed intellect from British India but it has become naturalised. I must say that naturalised brain is now our own the head of the Administration. His wonderful work is of great reputation because he has introduced a new agricultural crop tax which Indian Government could not do up to the present moment.

MR. CODIVETIL C. RAMANKUNJU (*Nominated*): സർ, ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ബഡ്ജററിനെപ്പററി പല മെമ്പറന്മാരും പ്രശംസിച്ചു സംസാരിച്ചതിനോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. ഈ വർഷത്തെ ബഡ്ജററിൽ വിശേഷമായി കാണുന്നതു കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടിനും പോസ്ററവാർ റീകൺസ്ട്രക്ഷനും പണം ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടിന്റെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധകാലത്തും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നു തീരെ വാഹനങ്ങൾ കിട്ടാതെ ആയപ്പോൾ ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടിടത്തോളം സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തിന്മേൽ കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ട് അനേകം കമ്പനിക്കാരെ ഏല്പിച്ചു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം ആ കമ്പനിക്കാരുടെ വാഹനങ്ങളെല്ലാം ഉപയോഗമില്ലാതായിത്തീരുകയും, അവ നശിച്ചുപോകയും ആണുണ്ടായതു്. ഈ കമ്പ

ന്നികൾ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നതിൽ ഗവൺമെൻറിനൊ ഈ രാജ്യത്തിനൊ കുറെ പണവും കുറെ തടിയും നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. യുദ്ധശേഷം ലഭിക്കാവുന്ന വാഹനങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു ശരിയായി ട്രാൻസ്പോർട്ടു നടത്തുന്നതിൽ ഗവൺമെൻറു അന്നു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സിൻഡ്യാ നാവിഗേഷൻപോലെ ഉള്ള ഒരു സൗകര്യം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഇന്നു കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ട്, കമ്പനികൾക്കു കൊടുക്കാതെ ഗവൺമെൻറു തന്നെ ഏറെറടുത്തു നടത്താമെന്നു വിചാരിച്ചതു ഏററവും പ്രശംസാർഹമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഒരുപക്ഷെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചശേഷം കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടു പ്രയോജനമില്ലാതെ വന്നാൽതന്നെയും ഫിഷറീസിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഭാവിയിൽ ഈ വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും. ഇതിനും പുറമെ യുദ്ധകാലം കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സാധനങ്ങൾ കയററി അയക്കുന്നതിനു നമുക്കു പരാശ്രയം കൂടാതെ കഴിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭാവി ബിസിനസ് അപജയത്തിൽ കലാശിക്കും. യുദ്ധം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളിൽ ഒരു വീതം, ഇപ്പോഴത്തെ നാവികയുദ്ധത്തിൽ നാം സഹായിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കും കിട്ടാൻ ഇടയുണ്ടു്. അതു വാങ്ങിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറു ഒരു തുക നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. വ്യവസായങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചാലും കൃഷി വർദ്ധിപ്പിച്ചാലും നാവികമായ വാഹനസൗകര്യം നമുക്കില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തേയ്ക്കു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയില്ല; നമ്മുടെ അഭിവൃദ്ധി ശാശ്വതമായിരിക്കയില്ല. ഒരുകാലത്തു മദ്രാസ് മുതൽ കറാച്ചിവരെയുള്ള കടൽത്തീരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാജ്യക്കാർ നാടൻവാഹനങ്ങളിൽ വ്യാപാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കായംകുളം, ചെമ്പകശ്ശേരി, ദേശിങ്ങനാട്ട മുതലായ പല ചെറിയ രാജ്യങ്ങളും കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടു വിജയകരമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു പോർട്ടുഗീസുകാർ വന്നു നമ്മെ തോല്പിച്ചതുകൊണ്ടാണു് നമ്മുടെ വ്യവസായം അധഃപതിച്ചതു്. പിൽക്കാലത്തു തടിയുടെ അവകാശം ജനങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്തപ്പോൾ വാഹനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള സൗകര്യം കുറയുകയും ആ വ്യവസായം നശിക്കയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്തു ചേർത്തല, അമ്പലപ്പുഴ, കരുനാഗപ്പള്ളി ഈ താലൂക്കുകളിലെ തീരവാസികളായ അരയന്മാർ ബാംബെ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വാഹനങ്ങൾ ചാർട്ടർ ചെയ്തു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചശേഷം കപ്പലുകളുടെ വരവോടുകൂടി അതും അസ്തമിച്ചു.

[Mr. Codivetil C. Ramankunju]

നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ട് ഏറെറടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചതു തീരവാസികളായ അരയരെ അതിൽ പരിശീലനം കഴിപ്പിക്കാൻ എടുക്കുമെന്നായിരുന്നു. ഫിഷറീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സ്ഥാപിച്ചകാലത്തു വന്നതുപോലെതന്നെ ഇതിലേക്കും മററാളുകളെ എടുക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. മേലാലെങ്കിലും നമ്മുടെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ആളുകൾക്കു വേണ്ട പരിശീലനംകൊടുത്തു എടുത്താൽ വലിയ ശമ്പളച്ചെലവില്ലാതെ നമ്മുടെ കോസ്റ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ട് ആദായകരമായ രീതിയിൽ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയും. ഇതിലേക്കാവശ്യമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സമുദ്രതീരവാസികൾക്കു നല്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമുഖാന്തിരം വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ വളരെവളരെ അരയ യുവാക്കന്മാരെ നാവികതൊഴിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കയും തന്നിമിത്തം അവർ യുദ്ധത്തിനു പോകാൻ ഇടവരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അങ്ങിനെയൊരു പരിശീലനം നമ്മുടെ രാജ്യത്തുകൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഇവിടെനിന്നും യുദ്ധസേവനത്തിനു പോയിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറവാണ്; ആരെങ്കിലും പോയിട്ടുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സമുദ്രതീരത്തുള്ളവർക്കു നെൽകൃഷി അശേഷമില്ല. എന്നാൽ അവർ ആഹാര സാധനത്തിൻെറ ഗണ്യമായ ഒരംശം ഉണ്ടാക്കി മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. സമുദ്രതീരത്തു പാവപ്പെട്ട ഒരാളിനു ഒരു മാസത്തിൽ ഇടങ്ങഴി നെല്ലാണു നല്കുന്നതു്. എനിക്കു നെൽകൃഷിയില്ല. ആറാട്ടുപുഴ പകുതിയിൽ ഫ ൭ ആളുകളോടുകൂടി താമസിക്കുന്ന എനിക്കു ഒരു മാസത്തിൽ ഫ ൭ ഇടങ്ങഴി നെല്ലാണു റേഷൻ അനുവദിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നതു്. കാലത്തുമുതൽ വൈകുന്നേരംവരെ കടലിൽ ഇറങ്ങിവേലചെയ്യുന്ന മീൻപിടിത്തക്കാരനു ശരിയായ ആഹാരം കൊടുക്കാതെ ജീവിക്കാനോ അവൻെറ തൊഴിൽ നടത്തുവാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള പട്ടിണികൊണ്ടു അനേകമാളുകൾ രോഗംപിടിച്ചു മരിക്കാനിടയായി. ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ പ്രവർത്തനം തീരെ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. ഡയറക്ടരവർകൾ അവിടെയെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു പറയുമായിരിക്കാം. ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ആളുകൾ അവിടെ ചിലപ്പോൾ പോകുമെങ്കിലും അവിടത്തേക്കു ആവശ്യമുള്ള വേണ്ട സംഗതികൾ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കുറെക്കൂടി ശ്രദ്ധാലുവായി തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഫിഷറീസ് ഡിപ്പാർട്ടു

മെൻറ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ആരംഭിച്ചശേഷം ൨൦ കൊല്ലമായി വളരെ മോശമായ നിലയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. അതിലെ ആദായം ശരിയായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. അതിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി യാതൊരു ശ്രമവും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും സ്ഥാപിച്ച കോൾഡ് സ്റ്റോറേജുകളും വളരെ അപകടത്തിലാണ്. ഫിഷറീസിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്ന് അങ്ങ് ഈ രാജ്യത്തെ ദിവാൻപദം ഏൽക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ വളരെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിൻെറ ഫലമായിട്ടായിരിക്കാം, അധികം താമസിയാതെ ഇതു യൂനിവേർസിററിയെ ഏല്പിക്കാൻ ഇടയായത്. അതു ഒരു ഭാഗ്യമാണെന്നത്രെ ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്.

MR. K. S. SEBASTIAN : Sir, before entering into a discussion of the Budget, let me in the first place congratulate the Financial Secretary on the very dexterous way in which he has presented the budget for the year 1119. Of course, he has presented a surplus budget, and the surplus he has shown is the colossal figure of Rs. 57·55 lakhs. While I offer him my congratulations, I am sorry to say that in the bouquet that I am offering him there may be a few thorns too as well as many flowers. Judged by the current year's experience, when we got 80·84 lakhs surplus, where we expected only 5·09 lakhs, I am inclined to believe that next year our surplus may go very much over a crore of rupees.

When I was listening to the speeches of the Financial Secretary and the other honourable members of this House, I was reminded of the famous dictum of Burke, that "it is difficult to tax and please as it is to love and be wise." My honourable friend, Mr. G. Velu Pillai, referred to a character in Dickens who never liked to hear the word "donkey," and said that likewise there are certain persons who never like to hear the word "tax." But for my part, I must say that I am not very much enamoured of this "new donkey" of a fresh taxation.

I have not much complaint against the Financial Secretary for his proposal to levy a surcharge of 50% on the rates of income tax and an enhanced assessment on Company profits. But I cannot endorse his views in regard to the taxation of agricultural incomes. I fail to understand him when he says that the tax is not intended to be a burden on taxpayer as the proposed rates are only about ¾ of the basic rates of income tax.

The object of Government in regard to this new scheme of taxation seems to be twofold, firstly, to check inflation and secondly to provide a fund for post-war reconstruction schemes. I fully join with Mr. S. Krishna Iyer in the view that inflation is not due to the surplus of agricultural incomes. We in Travancore are not responsible for inflation. Inflation is due to the printing of innumerable currency notes by the Government of India and the Reserve Bank without finding the necessary bullion reserves. Especially when prices of various

[Mr. K. S. Sebastian.]

commodities are under control in Travancore, there is no scope for inflation due to agricultural incomes, and I do not find any reason why such income should be taxed.

With regard to the Post-war Reconstruction Scheme, I do not agree with the Financial Secretary that we must preserve a huge surplus fund for post-war affairs. There are present day immediate problems to be solved. Then how could you reserve all this surplus for the post war affairs of an uncertain date in the future. I do share the views of the Irishman, who remarked "what has posterity done for me that I should starve today and provide for posterity."

PRESIDENT: Most of us do that for our children.

MR. K. S. SEBASTIAN: But, Sir, sometimes our children become quite ungrateful towards us.

If we are to starve and hoard for posterity, my question is where will our prosperity be, and where will be that post-war prosperity.

My first objection to the new taxation is that it would entail a double taxation on the land-owning classes. The agriculturist is already paying a tax on land. In addition to that, he is paying several indirect taxes in the shape of export duties. The financial secretary in para 5 of his speech says "war time conditions due to high prices of our commercial crops are reflected in the increase of Rs. 10·09 lakhs under customs. Let me ask the Financial Secretary, where does this huge sum of ten and odd lakhs come from, except from the pockets of the agriculturists.

My second objection to this measure is that it would complicate matters on account of the joint family system existing in our State and that it may appear revolting to the sentiments and traditions of our people. It is really a matter for surprise why the Financial Secretary has embarked upon this revelutionary measure in the fiscal policy of the State. I would have been the first person to support him, if this measure was ever tried and found to be a success in any part of India or in any other part of the world.

The administrative difficulties in regard to the collection of the tax are manifold. In the first place, it would not be easy to assess the agricultural incomes of our people; only very few families have ever been in the habit of keeping correct accounts. I do not know what administrative machinery could be devised for the proper collection of this revenue. My fear is that the executive will be armed with arbitrary and inquisitorial powers.

Again, I do not agree with Mr. K. C. Karunakaran's view that this measure would checkmate the tendency towards fragmentation of agricultural holdings. On the contrary, this would only augment fragmentation.

I would therefore suggest that this measure should be kept in abeyance for the present, and until we go through the opinion of the proposed Enquiry Committee on this subject, we must not put it into

working. I would also suggest the total abolition of land tax and then resort to this sort of taxation. Let there be a uniform system of taxation of all incomes, whether agricultural or otherwise. In this connection, I should make an important suggestion to Government that they should concentrate more attention on income tax as it is available today. When I went through the revenue and expenditure columns of the budget, I found that though the income tax revenue is going up by leaps and bounds every year ,expenditure of this department, to my great surprise, is going down step by step. The expenditure for 1117 and 1118 is only about 1·7 per cent of the income, and for 1119 the estimated expenditure is about 5 per cent of the revenue. My submission therefore is that the present machinery is not sufficient to levy the tax fully. The Income Tax Department ought to be reorganised, and the officers must make it a point to make surprise visits to certain localities where they suspect merchants and business men who hide their incomes by writing false and fictitious accounts. I would suggest the immediate establishment of a C. I. D. to find out and bring to book such cunning persons.

Then, Sir, I now turn to the most important problem of the day *viz.* the food problem. I am fully aware of the anxious care that Government have been taking for the solution of this problem. I could not simply find fault with Government. It would be sheer ingratitude if I do so. But, yet, I must say that Government have not done all that it should have done. The Dewan President stated in his speech that Great Britain produced at the commencement of the war only one fourth of her food-stuffs and that today she is producing three fourths of the same. I regret to say that Travancore has not progressed in this direction. The difficulty is with regard to the utilisation of our natural resources. The Agricultural Department has not been taking proper interest in the matter. For example, going throug the Administration Report of that Department for the year 1117, I find that Rs. 30,000 was allotted for the supply of manures to agriculturists; but the amount that was actually spent for this purpose throughout that year was only Rs. 2786; and this is all the amount that has been spent for the supply of manures in the 16 depots established in different places.

MR. E. E. PANDARATHIL (*Travancore Jenmis-South*) - Sir, I request that I may be permitted to speak in Malayalam.

PRESIDENT: You may speak in any language you like provided the House understands you.

MR. E. E. PANDARATHIL: സർ, യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും ആംഗല ഭാഷാവശ്യത അധികമായി ഇല്ലാത്തവരും ആയ ജനങ്ങളുടെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽനിന്നും വന്നിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായ ചില പുതിയ നികുതികളെ ഏതാണ്ട് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുമ്പോഴും എന്തൊക്കെയാണ് ഈ വിദ്വാൻ ഈ നികുതികളെ സ്വാഗതം

[Mr. E. E. Paudarathil]

ചെയ്തുകൊണ്ടു് പ്രസ്താവിച്ചതു് എന്നു അവക്കുകൂടി അറിയാൻ കഴിയുമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം മലയാളത്തിൽ ആക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചതു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു് എന്റെ ഭാഷയുടെ അഭിമാനം കുറയുന്നില്ലതാനും.

സർ, ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജററിനെപ്പററി വിസ്തരിച്ചു പഠിക്കാതെതന്നെ, ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയേയും സർവ്വഥാ സ്തുത്യർഹനായ ഇന്നത്തെ ഭരണകർത്താവിനെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ താൽക്കാലികമായി ഇക്കാലത്തെ അതിവൃഷ്ടിപോലെ സമൃദ്ധമായ വരവു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ മൗലികനിദാനം ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടുകൂടി മുൻകരുതലിനെ മുന്നിട്ടു് വ്യവസായപരമായും തത്വപരമായും ഉൽപ്പാദകകാര്യങ്ങളിൽ ഗവർമ്മെൻറിന്റെ പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടുകൂടിയാണെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതു് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. അതിനെ സർവ്വഥാ സ്വാഗതം ചെയ്യത്തക്കതും ചെയ്യേണ്ടതുമാണു.

എനിക്കു ആദ്യമായി അനുമോദിക്കേണ്ടതു ഗവർമ്മെൻറിന്റെ യുദ്ധാനന്തരപുനഃസംഘടന സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പററിയും അതിലേക്കു് കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു റിസർവു ഫണ്ടിനെപ്പററിയുമാണു്. ഇതിന്റെ ഔചിത്യത്തേയും ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന പരമമായ പ്രയോജനത്തേയും കുറിച്ചു് ശരിക്കു് മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഇതു പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തിൽ ആസ്തികളെ ക്ഷീണഭവിപ്പിക്കുന്നതിനു തുല്യമായ, സമീപമായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണു്. എന്തായാലും അധികം വരുന്ന ധനം പൊതുക്കാര്യത്തിനു് വിനിയോഗിക്കുക എന്നുള്ള ഗവർമ്മെൻറിന്റെ ആ മനസ്ഥിതിയെ ആണു അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ റിസർവ് ഫണ്ടിലേക്കായി ഏകദേശം നൂറുകോടിയല്ലാ, എത്രകോടിയായാലും അതു് ഒട്ടും കൂടിപ്പോകുന്നതല്ല. അതിനെപ്പററി കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കാനുമില്ല.

രണ്ടാമതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് നികുതിയെ സംബന്ധിച്ചാണു്. ഈ ഏർപ്പാടു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ ജന്മിമാർ ഒരിക്കലും തടസ്സക്കാരല്ല. അവർ സ്വയമേ തന്നെ ഔദാര്യശീലന്മാരാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർമ്മെൻറു ഔദാര്യവും ഔചിത്യവും ശരിക്കു സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. പിശകുകൾ കണ്ടാൽ സ്വയം പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന

തിന്നു തക്ക ധൈര്യവും ഉണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയായാലും, സർ, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ രണ്ടു തരത്തിലുണ്ടു്, ഒരു കൂട്ടർ മികച്ച യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ, മററവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്. എന്നാലും, സാധുക്കൾ രാജ്യത്തു വിഷമിക്കുന്നതു കാണാൻ ഒരിക്കലും രണ്ടുകൂട്ടരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസ്ററുകാർ നംപൂതിരിമാർ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു—തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇക്കൂട്ടർ ഇല്ലന്നുതന്നെ പറയാം—ശരിക്കു പഠിത്തമോ തത്വവിശ്വാസമോ കൊണ്ടല്ല ശുദ്ധഹൃദയം കൊണ്ടാണു്. മാവേലിനാടുവാണീടുന്ന കാലംപോലെ എല്ലാപേർക്കും ആഹാരവിതരണശ്രദ്ധ ചെയ്യുന്ന ഏതു പദ്ധതിയും അവർക്കു രസിക്കാതെയും വരില്ല. പുതിയ കാർഷികാദായനികുതികളെപ്പററി വല്ല മുക്കിലും വൈമനസ്യം വല്ലവരും കാണിച്ചാൽ തന്നെ അതു ഒരെതിർപ്പുമനസ്ഥിതിയല്ല കേവലം "കാര്യസ്ഥത"യുടെ ഒരു വാക്കു മാത്രമാണു്. പിന്നീടു എന്റെ സഹസാമാജികന്മാരോടൊന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ട്രാൻസ്പോർട്ട് ബസ്സുകളിൽ ഒരു തള്ളു വരുമ്പോൾ ഒരാൾക്കു അടുത്തിരിക്കുന്ന ആളാണു് അതിനു കാരണഭൂതൻ എന്നാണു തോന്നുക. സത്യമോ ബസ്സിനുള്ളിലുള്ള പൊതുതള്ളിന്റെ ഒരംശം അനുഭവിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഇതുപോലെ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു വിഷമം വന്നാൽ അടുത്ത ജന്മിയാണു ഇതിനു കാരണം എന്ന ഒരു പരിഭവം തോന്നരുതു്. പുതിയ മെഡിക്കൽ രജിസ്ട്രേഷൻ ബില്ലുകൊണ്ടു ആയുർവ്വേദചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തിനു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR: K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ബഡ്ജററ് അവതരണത്തെപ്പററി ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു. ഭക്ഷണസാധനത്തെ സംബന്ധിച്ച്, നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യയിലെന്നല്ല, ലോകം ഒട്ടാകെ, പ്രയാസം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അതു് തിരുവിതാംകൂറിനേയും സാരമായി സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് തക്ക സമയത്തുതന്നെ, ഗവണ്മെൻറു് വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. എന്നാൽ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടൊന്നും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ദാരിദ്ര്യം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആവശ്യത്തിനു് ധാരാളം നെല്ലും അരിയും വെളിയിൽനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു കിട്ടാൻ വിഷമമായി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആവശ്യത്തിനുള്ള നെല്ലു് ഇവിടെ

[Mr. K. P. Kochukorathakakan.]

തന്നെ വിളയിക്കാമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഗവമ്മെൻറിന് ഉണ്ടായതല്ലാതെ, അതിനെ ഇതേവരെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററ് കാലത്ത് ൩൪൦൦൦ ഏക്കർ ഭൂമി വനങ്ങളിൽനിന്നും കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. നേരത്തെ വേണ്ടതു ചെയ്താൽ മാത്രമേ കൃഷി നടത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളു എന്നും ൩൪൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുത്താൽപോരാ എന്നും അതിനെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും കാലവർഷം നമ്മുടെ സ്കീമിനായി കാത്തുനില്ക്കുകയില്ലെന്നും ഈ കൊല്ലം ഞാൻ ഈ സഭ മുമ്പാകെ പ്രസ്താവിച്ചു. വർഷം നേരത്തേതന്നെ ആരംഭിച്ചു. ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറയും, റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറയും അമാന്തത്താലോ അശ്രദ്ധയാലോ ൩൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം മാത്രമേ കൃഷിക്കായിട്ടു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. അതിനും പുറമേ കൃഷിക്കാരുടെ മേൽ അനാവശ്യമായി ദുർഭാരം ചുമത്തുകയും അതിൻെറ ഫലമായി അവർ ശരിയായി കൃഷി ചെയ്യാതേയും വന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ മേൽ ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ദുർഭാരം ചുമത്തുകയല്ലവേണ്ടത്. നേരെമറിച്ചു അവരെ കൃഷിക്കായി ആകർഷിക്കുകയും പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയുമാണു വേണ്ടത് അല്ലാതെ കൃഷിക്കാർക്കു സുഖകരമല്ലാത്ത പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവസരോചിതമല്ല. കൃഷിക്കാർക്ക് ആവശ്യമായ വളം, വിത്ത് പണം ഇവ ക്രോപ്പ്ലോൺ കൊടുത്തു അവരെ സഹായിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ൩൭൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലവും കൃഷിക്ക് കൊടുക്കാമായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ആലുവായിൽ കൃഷിക്ക് ഗവമ്മെൻറ് വേണ്ട സഹായം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിൻെറ ഫലമായി രാജ്യത്തിന് ൫൦,൦൦൦ പറ നെല്ല് കിട്ടി. ഗവമ്മെൻറിനു ക്രോപ്ലോണിൽ കൊടുത്ത വളത്തിൻെറ പണം ഒരു കൊച്ചുകാശു കുറയാതെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. വനങ്ങളും തരിശുസ്ഥലങ്ങളും കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുകയും, ക്രോപ്ലോൺ കൊടുത്തു കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം സ്ഥലംവിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ ജാതിയോ മുഖമോ നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സ്ഥലം കൈവശം വച്ചു കൃഷി ശരിയായി ചെയ്യാത്തവരെ പീനലൈസ് ചെയ്താലും തരക്കേടില്ല. ഗവമ്മെൻറു ഈ കാര്യത്തിൽ കുറെക്കൂടി കർശനമായും ഉത്സാഹത്തോടും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവമ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളു

ന്നു. നെല്ല് എടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പല പരാതികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ നെല്ലെടുപ്പുരീതി എത്രയും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. ൪൦ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സെററിൽമെൻറു നടത്തി തിട്ടപ്പെടുത്തിയതിനെ ആരും ആക്ഷേപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പു ചെയ്തതുപോലെ, താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ മനോധർമ്മം കൂടി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഇടകൊടുക്കരുത്. അതിന് ഒരു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കണം. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് മനോധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരം കൊടുത്താൽ അതു കൈക്കൂലിവാങ്ങിച്ച് കർഷകരെ അനുകൂലിക്കുകയോ അതിനു വഴിപ്പെടാത്തവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുമെന്നുള്ളതു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ അനുഭവം തന്നെ ഉദാഹരണമാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെൻറു സർക്കുലർകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ഭേദഗതി ചെയ്യുവാൻ ആർക്കും അധികാരമുണ്ടായിരിക്കരുത്. അപ്രകാരമുള്ള സംഗതികൾ പലപ്പോഴും അവർ ദുർവിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി നെല്ലു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള പെർമിററുകളിൽ ഇത്ര ദിവസത്തേയ്ക്കു അതു് ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് എഴുതിക്കാണും. ഏഴു ദിവസത്തേക്ക് അവധിവച്ചെഴുതിയ പെർമിററുകൊണ്ട് ഏഴു പ്രാവശ്യം നെല്ലു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലും എക്സൈസ് ഗാർഡ്സ്റ്റേഷനിലും ഈ പെർമിററിൽ യാതൊന്നും രേഖപ്പെടുത്താത്തതുകൊണ്ടാണു ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതു്. നെല്ല് ഡസ്റ്റിനേഷനിൽനിന്നു റിലീസു ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ തന്നെ, സ്ഥലത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പെർമിററിൽ വരവു വയ്ക്കണമെന്നു നിർബന്ധിച്ചാൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കയില്ല. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൈക്കൂലിയും കുറയും. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അഴിമതിക്കുള്ള സന്ദർഭം കൊടുത്തുകൂടാത്തതാണ്. അല്ലാതെ കണ്ടമാനം അവർ അഴിമതികാണിച്ചതിനുശേഷം, ആധാരം എഴുതി എന്നും, ബാങ്കിൽ പണമിട്ടു എന്നുമുള്ള കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടു പലരേയും സസ്പെൻറു ചെയ്യേണ്ടയാവശ്യവും വരികയില്ല. പെർമിററുകളിൽ പെൻസിൽകൊണ്ടു വരവു വെയ്ക്കരുതെന്ന് പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിക്കണം. പെൻസിൽകൊണ്ടു വരവു വച്ചതിനെ റബ്ബർകൊണ്ടു മാച്ചു പിന്നീടും ആ പെർമിററു ഉപയോഗിച്ചതായ പല ഉദാഹരണങ്ങളുമുണ്ട്. നല്ല മഷികൊണ്ടുതന്നെ പെർമിററിൽ റിലീസ്സ് ചെയ്തവിവരം എഴുതാൻ നിഷ്ക്കർഷിക്കണം.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU (*Nominated*) സർ, ധനകാര്യദർശിയുടെ ബഡ്ജററിനെ ഏററവും സന്തോഷത്തോടും സംതൃപ്തിയോടും കൂടി ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ൧൧൧൮ മുതൽ തുടർച്ചയായി ഈ സഭയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കു വന്നിട്ടുള്ള ഓരോ ബഡ്ജററിൻേറയും പ്രായോഗികസാദ്ധ്യത ചിന്തിച്ചാൽ ഇപ്പോൾ ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുന്ന ബഡ്ജററിനെ അവജ്ഞയോടൊ അസംതൃപ്തിയോടൊ സംശയത്തോടൊ കൂടി വീക്ഷിക്കുവാൻ യാതൊരു കാരണവും ഇല്ലതന്നെ. അഭിനന്ദനീയമായ മിച്ചം കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജററ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവർകൾ സർവഥാ സ്വാഗതാർഹനാണെന്നു കൂടി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എൻെറ എളിയ ബുദ്ധി എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ൧൧൧൮-ന് ശേഷം ഒരേ ഒരു വർഷം മാത്രമേ ബഡ്ജററിൽ വിവരിച്ചിരുന്നപ്രകാരം ധനവിഷയത്തിൽ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുവാൻ ഇടവരാതെയുള്ളു. അവിചാരിതമായി കടന്നുകൂടിയ ഒരു ദുർഘടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായും അതിനെ തരണം ചെയ്തു രാജ്യത്തു സമാധാനസംരക്ഷണം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു ചില നടപടികൾ അത്യാവശ്യമായി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതായും വന്നതു നിമിത്തമുണ്ടായ അധിക ചെലവുകൂടിയായപ്പോൾ അന്നത്തെ സാമ്പത്തികനിലയെ അല്പം പിന്നോക്കം ആക്കിയതെന്നു ഏവർക്കും അറിയാം. രാജ്യക്ഷേമത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്ന ആ ചെലവ് ഒരു കാരണവശാലും അപലപനീയവും അല്ല. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ധനപരമായി ഏററവും ഉറച്ചനിലയിൽ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഏവരും തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കതന്നെ ചെയ്യും.

ഇപ്രകാരം ശ്രീവഞ്ചിരാജ്യം ഉത്തരോത്തരം ഐശ്വര്യസമൃദ്ധമായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നമ്മുടെ മന്ത്രിസത്തമൻെറ അതിമഹത്തായ ഭരണവൈഭവത്തിൻെറയും മഹാനായ ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകളുടേയും ഏതാനും അനുയായികളുടേയും കർത്തവ്യബോധത്തിൻെറയും മഹനീയഫലങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ൧൧൧൯-ൽ ഒരു ഗണ്യമായ സംഖ്യ മിച്ചം വരുമെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിനെ വിനയപൂർവ്വം അറിയിക്കുവാനുള്ളതു് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നമ്മുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായ സംഖ്യ മിച്ചം വയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായി ധർമ്മരാജ്യവാസികളായ ജനലക്ഷങ്ങളുടെ പട്ടിണിപ്പരിഹാരം പ്രധാനമായി കരുതുവാൻ കരുണയുണ്ടാകണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ രാഷ്ട്രീയശരീരത്തിൻെറ

ആരോഗ്യത്തെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുക എന്നതു നമ്മുടെ ഏററവും മികച്ചമിച്ചമായി വിചാരിക്കണം.

ഈ ബഡ്ജററിനെക്കുറിച്ച് ഇതിൽ കൂടുതലായി എനിക്ക് ഒന്നും പറയുവാനില്ല. സകല വകപ്പുകൾക്കും അനുയോജ്യമായ സംഖ്യകൾ ധനകാര്യദർശി ബഡ്ജററിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ബഡ്ജററിലും മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച കൂടുതൽ സംഖ്യ അവശസമുദായ സംരക്ഷണത്തിനു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതു കരുണയേറിയ ഗവണ്മെൻറിന് അവശസമുദായ അഭ്യുന്നതിയിലുള്ള അതിവാത്സല്യത്തെയാണു പ്രകടമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ വളരെ വൈമനസ്യത്തോടും വ്യസനത്തോടുംകൂടി അവശസമുദായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കുറിച്ച ചില സംഗതികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദയവേറിയ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിധേയമാക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു.

അവശസമുദായ സംരക്ഷണത്തിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിനുള്ള ഉദ്ദേശം ഏററവും അഭിനന്ദനീയമാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഈ മഹനീയോദ്ദേശം ഉദ്ദേശാനുസരണം ഫലവത്താകുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള സംഗതികൂടി കരുണാപൂർവം അന്വേഷണം നടത്താത്തതു പരിതാപകരമാണ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കുറിച്ച ഞാൻ ഇത്രയും പ്രസ്താവിക്കുന്നതു വളരെ വൈമനസ്യത്തോടും വ്യസനത്തോടും കൂടിയാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ട് ഗുണം സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു അവശസമുദായങ്ങൾക്കുള്ള തുകകൾ മാത്രം അനുവദിച്ചിട്ട് ബാക്കി തുകകൾ മുഴുവൻ വെട്ടിക്കുറച്ച് മറേറതെങ്കിലും പ്രയോജനമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക വിനിയോഗിക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. ഒരു സി. ഐ. ഡി. മുഖാന്തിരം അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ നടപടിക്രമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. കേശവൻശാസ്ത്രി, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്, പാരമ്പര്യത്തിൻേറയും കീഴ്നടപടികളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിററിയിലെ അംഗമായിരുന്ന എൻെറ സ്നേഹിതൻ, ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. എത്ര അടിയുറച്ച കീഴ്നടപ്പോ പാരമ്പര്യമോ ഉള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നാലും കാലസ്ഥിതിക്ക് യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു നിർവഹിച്ചു പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മേധാവിയെക്കുറിച്ച് എനിക്കു വ്യക്തിപരമായി ബഹുമാനമേയുള്ളു. എന്നാൽ

[Mr. Kaviyoor K. K. Kochukunju]

ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ ഭരണത്തിൽ അദ്ദേഹം കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അനാദരണീയങ്ങളായ പ്രവൃത്തിയോട് എനിക്കു വിദ്വേഷം ഉണ്ട്. അവശസമുദായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന് ഒന്നുരണ്ടു സമുദായങ്ങൾക്കുള്ള സംഖ്യ മാത്രം അനുവദിച്ചിട്ടു ബാക്കി സംഖ്യ ദുർവ്യയം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാതെ വെട്ടിക്കുറച്ചു ഏതെങ്കിലും പ്രയോജനമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. അല്ലാത്തപക്ഷം അവശസമുദായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സ്വതന്ത്രമാക്കി അവശസമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു അറിയാവുന്ന ഒരാളിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ഒരു ശരിയായ ഉപദേശകസമിതി സംഘടിപ്പിക്കയും ചെയ്യണം. അതിനെക്കുറിച്ച് ശരിയായ വിവരം അവശസമുദായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ധനാഭ്യർത്ഥനവേളയിൽ ഞങ്ങൾ വിശദമാക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സൂക്ഷ്മദൃക്ക് ആയ ദിവാൻജിഅവർകളുടെ ദീർഘാവലോകനത്തിന് ഒരേ ഒരു സംഗതികൂടി വിധേയമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൻെറയും ഈ സഭയുടേയും സർവ്വപ്രധാനമായ വിചിന്തനത്തിനു വിധേയമായിട്ടുള്ളതു് ഇവിടത്തെ ആഹാരപ്രശ്നമാണല്ലോ. ഇവിടത്തെ കർഷകർ കർഷകവൃത്തിയിൽ അവജ്ഞ ഭാവിച്ചു പരാവലംബികളായിരുന്നതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണല്ലോ ഇന്ന് ഇത്ര ആഹാരവിഷമം നേരിട്ടതു്. ഇനിയെങ്കിലും ഭാവിയിൽ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളെ ലാഘവമായി തരണം ചെയ്യേണ്ടതിനു വേണ്ട പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കണമെന്നു ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതി നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആയതിലേക്കു ഞാൻ ഒരു ചെറിയ നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവരാം. അതായതു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ നെല്ല് അതിസമൃദ്ധിയായി വിളയുന്ന അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ് അല്പം ഉയർന്നു കിടക്കുന്നു. ജലത്തിൻെറ അഭാവം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവിടെ വേണ്ടവിധം നെല്ല് വിളയിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു്. പമ്പാനദിയിൽ സൌകര്യപ്രദമായ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തു പേച്ചിപ്പാറ അണപോലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു അണ ഉണ്ടാക്കിയാൽ മാത്രം മതി. അസാദ്ധ്യമെന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതെന്നും മററും ജനങ്ങൾ ഘോഷിക്കയും എതിർക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എത്ര എത്ര കാര്യങ്ങൾ അങ്ങു ധൈര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചു സാധിതപ്രായത്തിൽ എത്തിച്ചു.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Sir, I may be permitted at the outset, gratefully to acknowledge the very helpful and useful suggestions that have been made by the honourable members of this House during the general debate on the budget. Having regard to the natural limitations of time at my disposal, I desire merely to touch upon one or two of the salient points which require explanation on behalf of Government. Sir, I would first deal with the question of food supplies, both in relation to the purchase of foodgrains and the distribution of paddy and rice within the State. The general situation with regard to the supply of food-stuffs has already been clarified by you, Sir, on more than one occasion even during the course of this debate. I may assure the honourable members of this House that there is no question which is more constantly in the minds of the Sovereign and the Head of the Administration than this fundamental problem of relieving the distress on account of the acute shortage of food-stuffs. The presence of the Head of the Administration at the recent conference held in New Delhi early this month, has been, if I may be permitted to say so, of inestimable value in shaping the policy of the Central Government in regard to matters of a fundamental character. In fact, if the position so strongly and strenuously contended for by him at Delhi had not been accepted, the results would have been disastrous to the interests of this part of India. It has been suggested, in the course of an impassioned speech, by one honourable member that we might take over the entire production of paddy available within the State. Dissent has also been expressed by another honourable member coming from the richest rice producing area in the State, in regard to that policy. But I desire to place before the honourable members, certain facts and figures which may be regarded as the background for all future discussions. The total production of paddy within the State has already been stated to be sufficient to meet a little over 40 or 41 per cent of our requirements. Now, I would place these figures in terms of lakhs of paras, for the purpose of easy understanding. It has been estimated that there would be a production of 1,000 lbs. of clean rice from one acre of paddy land. On that estimate, we have got here nearly 400 lakhs of paras out of the total extent of land under paddy cultivation. I have estimated consumption per head of population at the lowest minimum rate of 1 nazhi of rice per head. On that basis, we require nearly 1,000 lakhs of paras of paddy including what may be regarded as unforeseen demands. It works out at nearly 84 lakhs of paras of paddy per mensem. Therefore, the consumption at the rate of 1 nazhi of rice per head requires 84 lakhs of paras of paddy per mensem. We have been able to purchase or acquire, nearly 40 lakhs of paras of paddy during the last harvest. In other words, the House can well realise now what stock should be at the disposal of Government for distribution, in order to satisfy this minimum requirement of 1 nazhi of rice. The present stock acquired is insufficient even for half a month. If the total stock purchased hitherto were to be distributed among the entire population, the quota per head of population per diem cannot exceed 1/25 of a Nazhi of rice. If the total production of 400 lakhs were to be evenly

[Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai.]

distributed each individual cannot get more than 2/5 of a Nazhi of rice. I desire to impress upon the House these figures in order to dispel the impression that Government have taken over large stocks of paddy and if only they were evenly distributed that should meet at least 40 per cent of the requirements. In other words the stock acquired comes to more than one month at the rate of half a nazhi. The quantity acquired from here is no doubt supplemented by the rice which fortunately has been obtained for us through the strenuous efforts of the Dewan at these conferences referred to by me. But the quantities which we receive from outside are naturally very limited and of an uncertain character. Taking all these into consideration, it is clear that, unless we set about to acquire the maximum quantity of local paddy which is available in the land, it is not possible even to give 2/5 nazhi of rice per head of population. Hence the importance which Government attribute to the question of purchase of local paddy. And hence, the appeal for assistance and co-operation which the Government have all along been asking for from the honourable members of this House in that direction.

I may, in this connection, explain briefly the plan of action in the immediate future. It has been stated, on the floor of this House on more than one occasion, that it is dangerous to invest the low-paid proverthicar with any sort of discretion in fixing the minimum quota for purchase. The Government appreciate the force of that contention and the recent proceedings of Government which have been already placed before the honourable members eliminate the exercise of such direction.

MR. THAMARAPALLIL KOCHUTHOMMEN: സർ. കൃഷിക്കാരുടെ നെല്ല് മുഴുവൻ ഗവണ്മെൻറു എടുത്താൽ പിന്നെ അവർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: നെല്ല് മുഴുവൻ എടുക്കുന്ന കാര്യമല്ലാ പറയുന്നത്., ഇപ്പോഴും എടുക്കാൻ പോകുന്ന പദ്ധതിയെ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്..

Sir, according to the present scheme, the idea is that the proverthicar's discretion will be completely eliminated, so far as the minimum quota is concerned, and instead, certain ascertained figures given in the Settlement Register which has classified lands according to particular *tharams* or quality, will be regarded as the criterion. In fixing that settlement pattom, I want the honourable members kindly to recall to their minds the calculations adopted by the Settlement Officers of those times, particularly by the late Mr. Sankarasubba Aiyar, who became later the Dewan of Travancore. The gross yield of a second class land has been estimated at 17 paras of paddy per para.

MR. THAMARAPALLIL KOCHUTHOMMEN: സർ, ഇക്കഴിഞ്ഞ മേടമാസം ൨൭-ാനു- മുതൽ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കം നിമിത്തം കന്നികൃഷി അശേഷം നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I would request the honourable member kindly to listen to me. I will answer all his questions before I sit down.

Assuming 17 paras to be the gross yield, 2 paras will be set apart for seed and cultivation expenses, and one third of the balance goes to the cultivator's share.

MR. E. SUBRAMONIA IYER (*Nominated*): Is it for one crop or two crops?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: It is for a single crop, the rate for the second crop being one half of this.

Out of the balance, one-third goes to the cultivator and from the remaining two-third, 3/5th to Government and the remaining 2/5th to the land owner. Thus, out of 17 paras, 6 paras form the settlement pattom. That is in regard to the class of lands described as "second class". There is a higher proportion with regard to the 1st class lands. But the bulk of the lands are below the second class. In those cases too the deductions are on a uniform basis, with the result that the Settlement Pattom will amount only to 1/4th of the gross yield. In fact, out of 410 lakhs of paras of paddy, the settlement pattom does not exceed 103 lakhs of paras or about 25 per cent of the gross yield. The aim of Government is to take that as the basis for acquisition of the minimum quota. It may be that after the settlement, as has been suggested by some of the honourable members, lands may have become silted up or converted into garden lands or converted into paddy lands. In all these exceptional cases the revenue officials entrusted with the duty of purchase will take suitable action and make the necessary adjustments in favour of the land-owner or the cultivator.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Is it not a fact that during the time of Settlement the standard was arbitarrily adopted? "Under Section 16 of that Proclamation, the rice lands of the country were to be carefully examined and classified with reference to soil, situation, productiveness, proximity to market and other considerations. These processes and calculations were in practice subordinated to the consideration of bringing about as close an agreement as possible between the munkaram and the settlement tax". Then there is another sentence. I am reading from page 64 of the Revenue Settlement Report of Travancore. "No data were collected for the division of the rice lands into blocks in the different taluks and villages, and no table of rates was separately worked out: but the scale of rates framed in reference to the results of the tests which were conducted in the villages of Palkulangara and Kadakampally in the Trivandrum taluk taken up for experimental operations and regarding the application of

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

which to the rice lands of the whole country as recommended by the then Division Peishkar, Government entertained doubts, was applied without any modification to all the other villages both in that taluk and elsewhere." In the face of this authoritative statement in the Settlement Report, does it not mean that no proper investigation was made during the time of Settlement?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I am aware of that. My contention is that we have to proceed on some reliable or well-accepted basis as nearly as possible and the present basis has been accepted as reasonable by the members who served on the Food Advisory Committee.

As I have already stated, the idea of Government is to proceed on the basis of the Settlement pattom subject to suitable modifications where the cultivation might have been affected by abnormal weather conditions such as rains and floods or drought and similar factors.

So far as the purchase of excess stock is concerned, provision is made for acquisition of all stock in excess of the normal requirements of the land-lord for bonafide domestic consumption, cost of cultivation, seed and similar items.

I shall now proceed to consider the question of distribution. Even if we take all the stock from here, unless we get substantial reinforcements from outside the State, it will be impossible for us to make any sort of attempt at State-wide rationing on the basis of even one nazhi or half a nazhi per head of population.

In this connection, I would invite the attention of the House to the circumstance that when returns were called for, which were prepared with the assistance of non-official Committees in various taluks, we found that 53½ lakhs of the population depended entirely on Government supply. That shows therefore that even with 400 lakhs of paras of paddy for the 53½ lakhs of people we cannot give more than 2/5th of a nazhi of rice out of the entire local production. Why do I refer to this particular aspect of the question? It has been suggested by some honourable members, "why not take all the rice and introduce a system of rationing throughout the State?" Apart from the administrative difficulties that might have to be encountered by Government in regard to the introduction of a State-wide rationing on a per capita basis, a State-wide rationing, if it should be of any practical utility, should be based on a substantial stock from outside the State and unless this is assured we shall be in great difficulties. It is, however, extremely important that all attempts should be made to see that no one person gets anything in excess of what is given to another except in the case of the essential services about which I shall have to say a few words.

I may mention that Government propose to introduce a revised system of strict rationing within the City of Trivandrum whcih has got a population in excess of any other unit in Travancore. A trial of that sort would probably help Government to extend the scheme to other

areas as well. Tomorrow an enumeration is being conducted throughout the City by nearly 500 employees in the various offices who would go round the City and take an actual census of the households which require Government controlled paddy or rice. After ascertaining the actual requirements of the City, we shall have to determine the quantity which can be made available to them. After knowing the result of this experiment the question will seriously be taken into consideration as to the extent this programme can be applied in the Municipal areas and in regions known as distressed areas such as the coastal regions.

It has been suggested that there is some disparity in the matter of distribution of rice so far as Government servants are concerned. It will be realised that the work of making available the food supply, the collection of paddy, its transport and distribution are undertaken by Government departments. The Essential Services of Government function to preserve the society and public interests demand that. These essential services should function in an efficient manner. The Government have a duty to supply the minimum possible scale to these groups of officers. But others are not ignored as will be seen from the following list. The Army, the Police, other Government departments, the Post and Telegraph, hospitals, dispensaries, boarding houses, lodges, hostels, hotels, the Central Prison, the P. W. Workshops, the factories engaged in war work, the War Technical Trainees, the soldiers on leave and families of soldiers, contractors who work in the forest areas, the cooly labour which work under the P. W. D. for the maintenance of roads and bridges, hostels attached to private colleges, pensioners and certain jenmis to whom jenmibhogam is due.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN സർ, ഇവിടെവന്ന് താമസിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം നെല്ല് കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം അവർക്ക് റേഷൻ കാർഡ് കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Care is being taken to eliminate those people who own paddy lands and who have got stock of paddy.

In this connection, I have to make an appeal to the honourable members of the House. The quantity of rice at our disposal is extremely limited and the importance of using bajra has necessarily to be stressed. It was rather unfortunate to find bajra was being associated with cholera. As a matter of fact, bajra is not only the rich man's food but it will suit the poor people as well. That is being consumed on the East coast essentially and largely by the labour population.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI: Why not wheat be given?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Luckily, we have got a promise from the Central Government with regard to the supply of wheat and certainly Government will take that opportunity and would give wheat to those who can afford and would like to have wheat.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I would like to ask 4 simple questions to the Chief Secretary.

PRESIDENT: Of course the honourable member can ask the questions. But whether those questions will be answered or not will depend upon the time at the disposal of the Chief Secretary.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Does not the 53½ lakhs of people referred to by the Chief Secretary as requiring rice include some lakhs of babies not eating any rice?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No, Sir. We deduct 15 per cent from the total. We calculate half ration for each non-adult.

PRESIDENT: That was one of the questions that were put to me while at Delhi. We had taken all these calculations beforehand.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Is it not true that 43 per cent of our requirements is produced here, and that, before the Government's intensive food production drive started?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: According to our calculations, to be exact, it is 410 lakhs of paras and I estimated the requirements at one nazhi per head.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Will the Government be pleased to state whether bajra can be got down converted into flour?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Bajra is coming not only as bajra but as flour also.

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: May I know whether bajra is more costly than rice?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Yes; to some extent when compared to certain class of rice. But it should not be eaten in the same quantity as rice.

Then I have only one word to submit in regard to agricultural income tax. It was stated here that the average agriculturist was being overburdened. The minimum limit of taxation that has been fixed is only Rs. 5,000/-.

MR. E. SUBRAMONIA AIYAR: Should not everybody make that contribution?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: There are only 500 cases approximately where the net income has been estimated to exceed this limit.

MR. N. NARAYANA KURUP (*Ambalapuzha* cum *Shertalla*): May I know whether the Government still holds that about 43% of paddy necessary for our consumption will be produced in our State?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I have stated the estimated figures of production.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether the statement is correct.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I can't say more.

MR. A. LEKSHMINARAYANA AYYAR: Sir, I thank the Honourable Members for the kind reception given to my speech portraying the financial prospects for the current year and the next. From a financial point of view, the discussion has centred on the following five important aspects :—

1. Why should there be extra taxation when large surpluses are expected in the current year and the next? Why cannot the surpluses be utilised for immediate requirements? The reserve funds to be properly invested.
2. Expenditure is also growing, keeping pace with revenue, and it may be difficult to meet the increase when the revenue goes down to the normal level.
3. Exemption of the salaried Government servants from income-tax.
4. The increase in Anchal rates is not necessary.
5. More grant to be provided for P. W. D.

I shall deal with the points one by one.

ADDITIONAL TAXATION.

It has already been explained succinctly and clearly by the Dewan-President in the statement on the opening day and also in the prefatory remarks of yesterday that the taxes are intended only as anti-inflationary measures and that the tax on agricultural incomes is provisional subject to full exploration. In the nature of things, it will not be possible, even if it were desirable, to budget in Travancore, on the basis of normal taxation and normal expenditure when all over India (and also all over the world) they are adopting drastic taxation programmes as an anti-inflationary step. I have nothing more to add in that respect but I shall say a few words of explanation in respect of the arguments of the Honourable Members about the taxation. The Honourable the Deputy-President has quoted from the Indian Taxation Enquiry Committee Report that all income-tax on agricultural incomes was considered by them in 1926 to be inopportune and undesirable. In the next page of the same report the Committee have said about the large land-holder on these lines:

> "Except in individual cases, the burden of the largest land-holder is comparatively light. He pays a fair share of the customs duties on luxuries as well as court fees, but pays no income-tax and nothing in the shape of estate duty except in certain cases in Bengal. The possible means of increasing the contribution from this class would be by the imposition of an income-tax on agricultural incomes or something in the shape of a general probate or inheritance duty."

[Mr. A. Lekshminarayana Ayyar.]

The Committee have therefore envisaged the possibility of an agricultural income-tax being levied from the large land-holder and the fact that tax on agricultural income is included in the seventh schedule to the Government of India Act 1935 under Provincial Legislative list shows that the recommendations of the Committee have received favourable consideration elsewhere. The argument that the taxation will drive capital outside from border taluks and that there will be fragmentation of holdings do not appear to be matters requiring very serious consideration; as there is always the possibility of the tax being levied in the adjacent province also, and as fragmentations of land by landholders with incomes of Rs. 5,000-and over can in the nature of things be very few.

The honourable Mr. Krishna Iyer is of opinion that if money is withdrawn from circulation here by taxation, there can be no deflation although it may be so in British India. Here, the money so withdrawn has to be funded and will naturally be invested suitably so that it cannot come back again into circulation. He also feels a doubt as to what will be the economic reconstruction in Travancore. After demobilisation there will be an influx into the State of those who have gone on war employment elsewhere and also of a large number of trained technicians. Then, there will be an acute unemployment problem with keen competition, and distress of agriculturists owing to low prices. Industrialisation on a large scale will be necessary to provide employment and to increase the average income of the people who are generally poor. This will mean capital and Government will not be able to raise capital by loans at cheap rates of interest then, when their revenue position will not be very strong. To meet this contingency this funding has been proposed. The honourable member, Mr. Sivathanu Pillai and the honourable member Mr. Sebastian enquire why these funds should be left to posterity and not utilised for immediate requirements to relieve the food situation. There appears to be no question of posterity in this matter as this war on a gigantic scale cannot last for quarter of a century, to think of posterity. The sufferers may be ourselves after a few years. Government are not, however, unmindful of the present. If need be, Government will not hesitate, as already stated by the Dewan-President to spend up to fifty lakhs or even more, if the poor people will not be able to meet the cost of the imported rice even at cost price. The honourable member Mr. Tolson has raised the question as to the method of taxation of the agricultural income-tax on Tea Companies and Rubber Companies. The details will be available in the legislation to be enacted. It may be on the following basis:

The Tea Companies are now subject to the ordinary income-tax up to 25 per cent of their income. The remaining 75 per cent alone will be subject to the agricultural income-tax. In computing the total income for the purpose of this tax the export duty on tea and rubber will be excluded.

INCREASE IN EXPENDITURE.

The honourable Deputy-President, the honourable Mr. Narayana Kurup, the honourable Mr. Sivarama Pillai and the honourable Mr. G. Velu Pillai have raised the question of increased expenditure. The war situation is not all on the favourable side bringing in only additional revenue and there is also extra expenditure on account of the war. After the war, when the extra revenue disappears, the necessity for incurring extra expenditure will also cease. As compared with the expenditure in 1117 which was practically normal, we have provided in 1119 an additional sum of Rs. 15 lakhs for dearness allowance for low-paid Government servants. When we have to collect more revenue such as under 'Excise' and 'Forest' we have also to some extent incur additional expenditure. This accounts for an increase of about Rs. 5½ lakhs. There is an additional expenditure of Rs. 2 lakhs under 'Police' and Rs. 9 lakhs under 'Army' due to present conditions. The total expenditure in 1119 excluding the adjustment of Rs. 9 lakhs under 'P. W. D.' which also appears under the revenue side is about Rs. 319 lakhs (*i. e.*) 43 lakhs more than in 1117. I have now explained that an increase of about Rs. 32 lakhs is on account of war time conditions and will not occur in normal times. Under 'P. W. D.' also there is an increase of about Rs. 4 lakhs in the next year on account of high prices excluding the adjustment of Rs. 9 lakhs referred to by me. I may assure the Honourable Members, that the allotment under 'P. W. D.' is not stinted. Government are alive to the need of keeping down the cost of administration as low as possible and along with the question of revision of salaries the reduction of superfluous staff will also be considered.

The honourable Deputy-President has raised the question that salaried Government servants should be exempted from the sur-charge on income-tax as they are already hard hit. Government have their sympathies with the officers and will try their best to alleviate the hardship but they cannot allow any exemption of tax in respect of particular classes of assessees.

The small increase in Anchal rates has been made only to meet the increased cost of paper and manufacturing charges and the increased rates are still less than half of the British Indian rates. The honourable member, Mr. Narayana Kurup remarked that this rate has been increased as though the Post Office is a commercial concern. It has been recognised, Sir, everywhere now that the Post Office is a commercial Department. The fact that the working expenses are deducted from the receipt side and the net receipt shown in the Budget will confirm this.

The honourable member, Mr. M. R. Narayana Pillai, referred to the surplus being only one of adjustment. It is not clear what he meant by this statement. If he meant that there will be no actual surplus realised, I would refer to the financial statement of receipts and

[Mr. A. Lekshminarayana Ayyar.]

expenditure up to the end of Edavom 1118 published in the last week's Gazette. It will be seen therefrom that the revenue up to the end of Edavom of this year has actually been realised to the extent of Rs. 277 lakhs and the expenditure actually incurred during the period is Rs. 221 lakhs. Thus an actual surplus of Rs. 56 lakhs has already been realised within the first ten months of this year. The balance of about Rs. 24 lakhs will be realised in the last two months as heavy collections are usually made at the end of the year.

He also mentioned about the assets to the extent of nearly Rs. 4 crores invested on productive works being of a doubtful character as against the liabilities.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : I did not say that.

MR. A. LEKSHMINARAYANA AYYAR : According to sound financial principles recognised everywhere capital expenditure could legitimately be financed from borrowings, if it were on productive works. It is not therefore clear what objection the honourable member has to show these items of expenditure as assets when they have been incurred on revenue producing concerns.

PRESIDENT : The House will now adjourn and meet again on Monday at 12 O' clock.

The House adjourned at 6 P. M.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.